

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

ο νόμος 1739/87

ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

ποια κενά καλύπτει

ποιά προβλήματα μπορεί να λύσει

πως και από ποιους θα εφαρμοστεί

ΑΘΗΝΑ 1988

19

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΥΔΑΤΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

ο νόμος 1739/87

**ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ**

ποια κενά καλύπτει

ποια προβλήματα μπορεί να λύσει

πως και από ποιους θα εφαρμοστεί

AΘΗΝΑ 1988

Ο νόμος 1739/87 για τη διαχείριση των υδατικών πόρων, που ψηφίστηκε πρόσφατα στη Βουλή, εισάγει μια σύγχρονη αντίληψη αντιμετώπισης των υδατικών πόρων στην έρευνα, στη διοίκηση και στην καθημερινή πρακτική.

Διαμορφώνει το θεσμικό πλαίσιο και τους αναγκαίους μηχανισμούς για την ορθολογική διαχείριση των υδατικών πόρων της χώρας και την αντιμετώπιση των προβλημάτων που ανακύπτουν.

Ο νόμος θα αρχίσει να ισχύει από την 20η Ιουλίου 1988.

Για την έγκαιρη προετοιμασία των φορέων του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα να εφαρμόσουν αυτό το νόμο, αλλά και για την ενημέρωση των ενδιαφερόμενων πολιτών, το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας ετοίμασε την ειδική αυτή έκδοση με αναφορά στα στοιχεία, που συνθέτουν το νέο θεσμικό πλαίσιο και με όλες τις πληροφορίες και επεξηγήσεις που υποβοήθουν τόσο την κατανόηση της σημασίας του, όσο και τη χρήση του.

Όταν αποφασίσαμε μαζί και με τους συναρμόδιους υπουργούς, να εισηγηθούμε στην Κυβέρνηση, κατόπιν και στη Βουλή, την ψήφιση αυτού του νόμου, είχαμε επίγυνωση και της σημασίας του, αλλά και της επίπονης συστηματικής προσπάθειας που απαιτείται για την εφαρμογή του. Ο νόμος αυτός θα πετύχει στους στόχους του αν, κοινωνικοί φορείς, διοίκηση, αλλά και κάθε πολίτης, με αίσθημα κοινωνικής ευθύνης, αντιληφθούν ότι έρχεται να αντικαταστήσει μια ξεπερασμένη κατάσταση με μια νέα, που να ανταποκρίνεται στη σημερινή πραγματικότητα και στην ανάγκη ρυθμισμένης ένταξης των φυσικών πόρων μας σε μια συνολική αναπτυξιακή δραστηριότητα.

Τέλος, είναι χρέος της πολιτικής διοίκησης να αναγνωρίσει δημόσια τη συμβολή της Δ/νσης Υδατικού Δυναμικού και Φυσικών Πόρων του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, καθώς και των στελεχών συναρμόδιων υπουργείων, στην εκπόνηση αυτού του νόμου και στην προσπάθεια της σχεδιασμένης εφαρμογής του.

ο υπουργός

Βιομηχανίας - Ενέργειας - Τεχνολογίας

Αναστάσης Ι. Πεπονής

ε υ ρ ε τ ή ρ ι ο

A. ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

1. Εξωτερικών	15, 21, 23
2. Εσωτερικών	15, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24
3. Εθν. Οικονομίας	15, 19, 21, 22, 23, 24
4. Υγείας Πρόνοιας
και Κοιν. Ασφαλίσεων	15, 19, 21, 22, 23, 24, 25
5. Πολιτισμού	15, 19, 20, 21, 22, 23, 25
6. Γεωργίας	15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26
7. Περιβάλλοντος, Χωροταξίας
και Δημοσίων Έργων	15, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 26, 27
8. Βιομηχανίας, Ενέργειας
και Τεχνολογίας	12, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 27, 28
9. Εμπορίου	23, 28
10. Μεταφορών και Επικοινωνιών	19, 20, 21, 22, 23, 28

B. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

1. ΔΕΗ, ΕΜΥ, ΙΓΜΕ, ΕΚΘΕ, Ερευνη-
τικά Κέντρα και Ινστιτούτα
του ν. 1514/85, ΑΕΙ	15, 21, 22, 23, 28, 29
2. Ε.Ο.Τ.	15, 21, 22, 23, 29

Γ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ - ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

1. Γεν. Γραμματέας Περιφέρειας	15, 21, 22, 23, 29
2. Νομαρχία - Νομάρχης	15, 21, 22, 23, 29, 30
3. Νομαρχιακό Συμβούλιο	15, 21, 22, 23, 30

Δ. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΚΟΙΚΗΣΗΣ

1. Ο.Τ.Α.	21, 22, 23, 31
2. Δ.Ε.Υ.Α.	21, 22, 23, 31
3. Ένωση δήμων και κοινοτήτων νομού	15, 21, 22, 23

Β. ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

1. Τ.Ε.Ε	16, 21, 22, 23
2. ΓΕΩΤΕΕ	16, 21, 22, 23
3. Γεωργικοί Συνεταιρισμοί	15, 21, 22, 23

ΣΤ. ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΙΔΩΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

(εκτός δημόσιου τομέα)	21, 22, 23, 32

Ζ. ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

(ιδιώτες)	21, 22, 23, 32

Εισαγωγή

Οι υδατικοί πόροι αποτελούν σήμερα απαραίτητη προϋπόθεση τόσο για τη διατήρηση της ίδιας της ζωής, όσο και για την ανάπτυξη κάθε είδους δραστηριότητας.

Το νερό, φυσικός πόρος που συμμετέχει στις παραγωγικές διαδικασίες, προσδιορίζει σε σημαντικό βαθμό τη δυνατότητα ή αδυναμία επέκτασης δραστηριοτήτων και επηρεάζει την παραγωγικότητά τους.

Στην περιοχή των υδατικών πόρων η χώρα μας αντιμετωπίζει μια σειρά από σημαντικά προβλήματα σε θεσμικό, οικονομικό, κοινωνικό, περιβαλλοντικό και τεχνολογικό επίπεδο.

Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών θεωρήθηκε από όλους αναγκαία η χάραξη εθνικής υδατικής πολιτικής, που θα στηρίζεται στην ορθολογική διαχείριση του συστήματος «υδατικός πόρος-χρήση του».

Με το νόμο 1739/87 θεσμοθετούνται οι διαδικασίες και τα όργανα, που θα επιτρέψουν την άσκηση της διαχείρισης των υδατικών πόρων, σε εθνική και περιφερειακή κλίμακα.

Η έκδοση αυτή έχει σκοπό να επισημάνει στους ενδιαφερόμενους για την έρευνα, αξιοποίηση, χρήση και προστασία των υδατικών πόρων της χώρας, είτε ανήκουν στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις, τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παραπάνω νόμο, σε μια γενική θεώρηση.

Αυτό κρίθηκε αναγκαίο για την ενημέρωση αλλά και την έγκαιρη προετοιμασία εφαρμογής του νόμου, που πρόκειται να ισχύσει 8 μήνες μετά τη δημοσίευσή του, δηλ. στις 20.7.88.

Συγκεκριμένα η έκδοση αυτή περιλαμβάνει:

1. Τη λειτουργία του νόμου και ειδικότερα τα προβλήματα που σήμερα υπάρχουν στη διαχείριση του νερού· επίσης τις μεθόδους που υιοθετούνται για την αντιμετώπισή τους.
2. Τα όργανα της διοίκησης, στα οποία αναθέτει ο νόμος την εφαρμογή των επιταγών του και τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους.
3. Κατάσταση με τις προβλεπόμενες πράξεις της διοίκησης, δηλαδή με το σύνολο των προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων που είναι απαραίτητες για την εφαρμογή του νόμου. Οι περισσότερες απ' αυτές προβλέπεται να εκδοθούν μέχρι την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου (20.7.88), όπως φαίνεται στη σήλη «Προβλεπόμενος χρόνος περάτωσης».
4. Κωδικοποίηση των αρμοδιοτήτων — δικαιωμάτων — υποχρεώσεων, που προβλέπει ο νόμος, κατά φορέα ή ομάδες ενδιαφερομένων. Αναλυτικότερα περιλαμβάνονται:

- 4.1. Οι διατάξεις που αφορούν το σύνολο των ενδιαφερομένων.**
- 4.2. Οι αρμοδιότητες και υποχρεώσεις που αποδίδονται σε φορείς του δημοσίου και στους ΟΤΑ.**

Επισημαίνεται ότι στην κατηγορία αυτή δεν περιλαμβάνονται εκείνες οι αρμοδιότητες φορέων που ασκούνται με τη συμμετοχή τους σε όργανα της διοίκησης (βλ. Κεφ. 2), ή με την επεξεργασία και έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων (βλ. Κεφ. 3).
- 4.3. Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που αποδίδονται σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και σε φυσικά πρόσωπα, πέρα απ' όσα αναφέρονται στην κατηγορία 4.1.**
- 5. Τα υδατικά διαμερίσματα, οι περιφέρειες της χώρας και η σχέση τους.**
- 6. Η εισηγητική έκθεση και ο ίδιος ο νόμος 1739/87.**

Η έκδοση αυτή, όπως αναφέρεται στην αρχή, έχει σκοπό την έγκαιρη ενημέρωση των ενδιαφερόμενων πάνω στις βασικές επιταγές του νόμου. Ορισμένες από αυτές θα εξειδικευτούν με προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις (Κεφ. 3.) στο διάστημα μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου την 20η Ιουλίου 1988. Οι παραπάνω ρυθμίσεις θα περιληφθούν σε μια άλλη έκδοση του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

1. Η λειτουργία του νόμου (σημερινά προβλήματα - αντιμετώπισή τους)

Το νερό είναι ένας ανανεώσιμος φυσικός πόρος. Ανανεώσιμος όμως περιορισμένα στο χώρο όπου βρίσκεται, δηλ. μέσα στα όρια της λεκάνης απορροής, αλλά και στο χρόνο σε συνάρτηση με τις κλιματικές συνθήκες κάθε έτους. Έτσι η θεώρησή του είναι δυνατή μόνο στα όρια μιας λεκάνης απορροής και στα πλαίσια ενός υδρολογικού έτους. Είναι γνωστό ότι οι προβλέψεις της χρονικής εξέλιξης των υδατικών πόρων γίνεται μόνο με στατιστικές μεθόδους.

Αυτό όμως που ενδιαφέρει εκείνον που έχει ανάγκη και χρησιμοποιεί το νερό, δηλαδή τον χρήστη νερού, είναι να έχει στη διάθεσή του νερό συγκεκριμένης ποσότητας και ποιότητας, σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο.

Επομένως χρέος της πολιτείας είναι να εξασφαλίσει, στο μέτρο το δυνατού, την κάλυψη των αναγκών του κάθε χρήστη ή, σε περίπτωση που αυτό δεν είναι εφικτό, να εξασφαλίσει ισότιμη ικανοποίηση όλων των ενδιαφερόμενων, σε σχέση και με την κοινωνική σημασία της κάθε χρήσης.

Προκειμένου η πολιτεία να εκπληρώσει το χρέος της αυτό, αντιμετωπίζει μια σειρά προβλημάτων, τα κυριότερα από τα οποία είναι τα εξής:

- a. Κάθε χρήστης νερού, ενώ δρά σε συγκεκριμένο σημείο του χώρου και σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, επιδρά στους υδατικούς πόρους μιας ευρύτερης περιοχής και για μεγαλύτερη χρονική διάρκεια, επηρεάζοντας έτσι τη δυνατότητα ικανοποίησης των αναγκών όλων των υπόλοιπων χρηστών της ίδιας περιοχής.
- β. Οι ανάγκες σε νερό στη χώρα κατανέμονται στο χώρο και στο χρόνο εντελώς διαφορετικά από τη φυσική προσφορά. Έτσι η πολιτεία πρέπει να εκτελέσει έργα ρύθμισης, αποθήκευσης, μεταφοράς κλπ, που εκτός από το μεγάλο γενικά κόστος απαιτούν και σημαντικό χρόνο κατασκευής. Η έγκαιρη λοιπόν ικανοποίηση των αναγκών σε νερό προϋποθέτει έγκαιρη και ακριβή κατά το δυνατόν πρόβλεψη της προσφοράς νερού και της εξέλιξης της ζήτησης, κατά χρήση.
- γ. Το αυξημένο κόστος κατασκευής των έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων επιβάλλει την ανάγκη προσανατολισμού σε έργα πολλαπλών χρήσεων και αποφυγή εκτέλεσης ξεχωριστού έργου για κάθε χρήση. Έτσι, η αντιμετώπιση των υδατικών πόρων ως μέσου ικανοποίησης όλων συνολικά των αναγκών θεωρείται σήμερα επιβεβλημένη. Η τομεακή θεώρηση των χρήσεων οδηγεί σε λύσεις αποσπασματικές και αντιοικονομικές.
- δ. Η σημαντική αξία του νερού για τις διάφορες δραστηριότητες, σε συνδυασμό με το νομικό καθεστώς που ίσχυε, έχει οδηγήσει σε πολλές περιπτώσεις, ιδιαίτερα σε ελλειμματικές περιοχές, στην εμπορευματοποίηση των υδατικών πόρων. Μια τέτοια αντιμετώπιση έχει ως αποτέλεσμα την αδυναμία προγραμματισμού για την κάλυψη των αναγκών σε νερό και ακόμα τη ληστρική εκμετάλλευση των πόρων που οδηγεί στην καταστροφή τους.

- ε. Στα προβλήματα αυτά πρέπει να προστεθεί το ιδιοκτησιακό καθεστώς, που αποτελούσε ισχυρό ανασταλτικό παράγοντα για τη δίκαιη κατανομή των υδατικών πόρων, καθώς και η έλλειψη οργανωμένης πληροφόρησης για θέματα ποιότητας και ποσότητας.

Ο νόμος 1739/87 για τη διαχείριση του νερού, διαμορφώνει το νομικό πλαίσιο και δημιουργεί τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, που παραπάνω αναφέρθηκαν.

Συγκεκριμένα, πρώτα απ' όλα αποκαθίσταται ο φορέας, που αντιμετωπίζει το νερό συνολικά, ως φυσικό πόρο, για την κάλυψη όλων των αναγκών κι όχι σαν μέσο κάλυψης αναγκών κάποιου τομέα δραστηριότητας μεμονωμένα. Ο φορέας αυτός, το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, στηρίζεται σε περιφερειακή διάσταση - οργάνωση, γιατί μόνο σε τέτοια βάση αντιμετωπίζεται η διαχείριση των υδατικών πόρων.

Το κύριο πεδίο δράσης του φορέα διαχείρισης των νερών, σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο, είναι ο προγραμματισμός, ενώ οι υπόλοιπες σημαντικές ρυθμίσεις του νόμου στοχεύουν στην εξασφάλιση της δυνατότητας ενός σωστού προγραμματισμού και της αποτελεσματικής εφαρμογής του.

Εδώ θεωρείται απαραίτητο να αποσαφηνιστεί η έννοια του προγραμματισμού ανάπτυξης των υδατικών πόρων. Ουσιαστικά είναι η διαμόρφωση ενός ισοζυγίου προσφοράς και ζήτησης νερού, που στηρίζεται στην υφιστάμενη κατάσταση και ταυτόχρονα προδιαγράφει τη μελλοντική του εξέλιξη. Ένα τέτοιο ισοζύγιο εκφράζεται σε επίπεδο λεκάνης απορροής, γενικεύεται δύμας μετά, συμπεριλαμβάνοντας τις σχέσεις μεταξύ των λεκανών.

Για τη διαμόρφωση δύμας ενός τέτοιου ισοζυγίου απαιτείται η γνώση των υφιστάμενων υδατικών πόρων και των δυνατοτήτων τους (υδατικό ισοζύγιο), καθώς και των υφιστάμενων χρήσεων και της δυναμικής της εξέλιξής τους. Την έννοια αυτών των ισοζυγίων την ορίζει ο νόμος στο άρθρο 1, παρ. 5 και 6.

Για τη συγκέντρωση των γνώσεων των υδατικών πόρων προβλέπεται από το νόμο η οργάνωση στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας κεντρικού Αρχείου υδρολογικών δεδομένων, ενώ για τη γνώση των χρήσεων, υφιστάμενων και άμεσα προβλεπόμενων, θεσπίζεται η άδεια για την άσκηση του δικαιώματος χρήσης νερού.

Το πρόγραμμα ανάπτυξης υδατικών πόρων, με βάση το ισοζύγιο προσφοράς και ζήτησης νερού, παρεμβαίνει στους δύο αυτούς παράγοντες «προσφορά - ζήτηση», για να επιτύχει την κάλυψη των αναγκών σε νερό στις διάφορες χρήσεις, με τον προσανατολισμό της έρευνας, την κατασκευή έργων και τη θέσπιση μέτρων και κινήτρων.

Έτσι, για την επιθυμητή διαμόρφωση της προσφοράς νερού ή έρευνα προσανατολίζεται προς τον εντοπισμό και τη βεβαίωση νέων, την πληρέστερη γνώση υφιστάμενων και την προστασία απειλούμενων υδατικών πόρων. Ακόμη, διαμορφώνεται το πρόγραμμα κατασκευής έργων που έχουν σκοπό την αξιοποίηση, εκμετάλλευση, ρύθμιση, μεταφορά κλπ των διαθέσιμων υδατικών πόρων.

Για τη διαμόρφωση της ζήτησης οριοθετούνται οι δυνατότητες ανάπτυξης των διάφορων δραστηριοτήτων, που απαιτούν χρήση νερού, ανάλογα με τις δυνατότητες της προσφοράς και προδιαγράφεται το κόστος εφαρμογής συγκεκριμένων πολιτικών κατά τομέα σε ότι αφορά την κάλυψη των υδατικών τους απαιτήσεων.

Και τέλος, στο πρόγραμμα ανάπτυξης των υδατικών πόρων συμπεριλαμβάνονται και μέτρα, διαδικασίες και γενικά ρυθμίσεις, που έχουν στόχο να επηρεάσουν την προσφορά και ζήτηση προς την επιθυμητή κατεύθυνση. Μια σειρά τέτοιων ρυθμίσεων περιλαμβάνεται στο Νόμο. Μεταξύ αυτών, είναι και οι ακόλουθες:

a. **Το νερό χαρακτηρίζεται φυσικό αγαθό και κατοχυρώνεται ως μέσο για την εξυπηρέτηση των αναγκών του κοινωνικού συνόλου.**

Αυτή αποτελεί βασική διάταξη του νόμου, με βάση την οποία επιτυγχάνεται μεταξύ άλλων ο έλεγχος των χρήσεων, η αποφυγή σπατάλης και ο περιορισμός της εμπορευματοποίησης του νερού.

b. **Το δικαίωμα χρήσης του νερού, με βάση τον παραπάνω χαρακτηρισμό του, περιορίζεται στο ανώτατο όριο των πραγματικών αναγκών του διακαιούχου, για κάθε χρήση, ενώ το τυχόν πλεονάζον υπόλοιπο διατίθεται σε άλλες χρήσεις.**

c. **Καθορίζονται τα ανώτατα και κατώτατα όρια, κατά χρήση, των αναγκαίων ποσοτήτων και της κατάλληλης ποιότητας για ορθολογική χρήση νερού, με σκοπό τον προσδιορισμό των πραγματικών αναγκών κάθε δικαιούχου.**

d. **Αντίστοιχα με την άδεια χρήσης νερού, άδεια χορηγείται και για την εκτέλεση έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων από φυσικά και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.**

e. **Το νερό κοστολογείται κατά χρήση και δίνεται η δυνατότητα τιμολόγησής του, κατά περίπτωση.**

f. **Προστατεύονται οι υδατικοί πόροι (ποσότητα και ποιότητα) καθώς και το υδατικό σύστημα με διάφορα μέσα, όπως με:**

- επιβολή αναγκαίων περιορισμών στη χρήση των υδατικών πόρων,
- δέσμευση ορισμένης ποσότητας για την προστασία και διατήρησή τους,
- καθορισμό της ελάχιστης διατηρητέας παροχής,
- έλεγχο των δραστηριοτήτων που επηρεάζουν τους υδατικούς πόρους.

Όσα παραπάνω αναφέρονται, εκτός από τη συμβολή τους στα θέματα προγραμματισμού, εξασφαλίζουν τη δυνατότητα της εφαρμογής της επιθυμητής υδατικής πολιτικής και του προσανατολισμού της ζήτησης σε χρήσεις, στις οποίες στοχεύουν τα προγράμματα ανάπτυξης της χώρας και των περιφερειών της.

2. Όργανα που προβλέπονται από το νόμο.

Τα όργανα της διοίκησης, που ορίζονται από το νόμο ως αρμόδια για την εφαρμογή του, περιλαμβάνονται στο Άρθρο 3 και είναι τα ακόλουθα:

a. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας Ασκεί την αρμοδιότητα διαχείρισης των υδατικών πόρων. Συντονίζει και παρακολουθεί τις δραστηριότητες έρευνας, αξιοποίησης, χρήσης και προστασίας των υδατικών πόρων, σύμφωνα με τη δεδομένη από την κείμενη νομοθεσία αρμοδιότητά του για τους φυσικούς πόρους (παρ. 1).

Οι σχετικές αρμοδιότητες ασκούνται σε κεντρικό - επιτελικό επίπεδο από την υφιστάμενη Δ/νση Υδατικού Δυναμικού και Φυσικών Πόρων (παρ. 3) και σε επίπεδο υδατικού διαμερίσματος από τις Περιφερειακές Υπηρεσίες Διαχείρισης Υδατικών Πόρων, που συνιστώνται σταδιακά με σχετικά Προεδρικά Διατάγματα στα 14 υδατικά διαμερίσματα (παρ. 5).

β. Για την εξασφάλιση της δυνατότητας συντονισμένης διαχείρισης των υδατικών πόρων, σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, αλλά και για την κατά το δυνατόν σύντομη και ολοκληρωμένη αντιμετώπιση των προβλημάτων, που πιθανώς δημιουργεί στις αρμόδιες αρχές η λήψη μιας σχετικής απόφασης, προβλέπεται η σύσταση Επιτροπών γνωμοδοτικού χαρακτήρα, που είναι:

Σε κεντρικό (εθνικό) επίπεδο η Διüπουργική Επιτροπή Υδάτων (Δ.Ε.Υ.Δ.) (παρ. 2).

Στη ΔΕΥΔ μετέχουν πέντε (5) μόνιμα μέλη, εκπρόσωποι των Υπουργείων Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος - Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, και Βιομηχανίας Ενέργειας και Τεχνολογίας και εκπρόσωπος του ΙΓΜΕ, ως σύμβουλος χωρίς ψήφο. Στην Επιτροπή δύναται ακόμα να μετέχει εκπρόσωπος άλλου συναρμόδιου Υπουργείου, καθώς και εκπρόσωπος της Δ.Ε.Η., ή άλλου οργανισμού, εφόσον συζητείται θέμα αρμοδιότητάς τους.

Η ΔΕΥΔ αποτελεί όργανο γνωμοδοτικό για τη διαμόρφωση της εθνικής πολιτικής διαχείρισης των υδατικών πόρων της χώρας. Συγκεκριμένα γνωμοδοτεί για τα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων, για την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων και κοινών υπουργικών αποφάσεων που προβλέπονται από τον ν. 1739/87, καθώς και για κάθε θέμα που παραπέμπεται σ' αυτήν από τον αρμόδιο κατά περίπτωση υπουργό.

Οι αποφάσεις για θέματα που γνωμοδοτεί η ΔΕΥΔ εκδίδονται με πρωτοβουλία και μέριμνα του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, αλλά υπογράφονται και από τους υπουργούς, που εκπρόσωποί τους μετέχουν στην Επιτροπή.

Σε περιφερειακό επίπεδο, οι Περιφερειακές Επιτροπές Υδάτων (Π.Ε.ΥΔ.) για κάθε υδατικό διαμέρισμα (παρ. 4). Σ' αυτές μετέχουν οι Γενικοί Γραμματείς των περιφερειών, που το σύνολο ή τμήμα της περιοχής τους περιλαμβάνεται στο υδατικό διαμέρισμα, ο νομάρχης και από ένας εκπρόσωπος: α) του νομαρχιακού συμβουλίου, β) της ένωσης γεωργικών συνεταιρισμών, γ) της ένωσης δήμων και κοινοτήτων κάθε νομού, που περιλαμβάνεται ολικά ή μερικά στο υδατικό διαμέρισμα, δ) του περιφερειακού τμήματος του ΤΕΕ, ε) οι προϊστάμενοι των αντίστοιχων περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας στ) οι προϊστάμενοι της περιφερειακής υπηρεσίας Εγγείων Βελτιώσεων του Υπουργείου Γεωργίας.

Στην Π.Ε.ΥΔ. μπορεί ακόμα να μετέχει εκπρόσωπος του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος. Άλλος φορέας μπορεί να συμμετέχει μόνον αν αυτό επιβάλλεται από την ιδιαιτερότητα του υδατικού διαμερίσματος.

Η εκπροσώπηση κοινωνικών φορέων στις Επιτροπές αυτές εξασφαλίζει από τη μια πλευρά την ενημέρωση των αρχών για την άποψη του κοινωνικού συνόλου πάνω στα υδατικά θέματα της περιοχής του και από την άλλη συμβάλλει στην κοινωνική αποδοχή των αποφάσεων των σχετικών με τη διαχείριση του νερού αφού, όπως ο νόμος αυτός ορίζει, το νερό αποτελεί φυσικό αγαθό για την εξυπηρέτηση αναγκών του κοινωνικού συνόλου.

Κύριο έργο των ΠΕΥΔ είναι η γνωμοδότηση προς την κεντρική ΔΕΥΔ για τα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων του διαμερίσματος και για τα διάφορα προβλήματα των πόρων και των χρήσεών τους. Τέλος εγκρίνουν την εξειδίκευση του μεσοχρόνιου προγράμματος του υδατικού διαμερίσματος κατά λεκάνη απορροής.

Επισημαίνεται εδώ, ότι οι αρμοδιότητες, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις φορέων που απορρέουν από τη συμμετοχή τους στις παραπάνω Επιτροπές, δεν αναφέρονται ξανά στο Κεφάλαιο 4 που ακολουθεί.

3. Πράξεις της διοίκησης για την εφαρμογή του νόμου.

Εδώ, σ' αυτό το Κεφάλαιο, αναφέρονται οι πράξεις της διοίκησης, τα συγκεκριμένα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις, που προβλέπονται από το νόμο και αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για την έναρξη της εφαρμογής τους στις 20 Ιουλίου 1988. Δεν αναφέρονται πράξεις, που εκδίδονται κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του, εφόσον συντρέξει προβλεπόμενη από το νόμο περίπτωση.

Σημειώνεται ότι στο επόμενο Κεφάλαιο 4, όπου αναφέρονται και οι επί μέρους αρμοδιότητες των διαφόρων φορέων της διοίκησης, δεν περιλαμβάνονται αυτές, που έχουν σχέση με την έκδοση των παραπάνω πράξεων.

**ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ
ΕΝΑΡΞΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 1739/87**

Προεδρικά Διατάγματα και Υπουργικές Αποφάσεις

A/A	ΑΡΘΡΟ	ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ	ΣΥΝΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΟ Υ.Β.Ε.Τ.	ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΠΕΡΑΤΩΣΗΣ
1.	Αρ. 3, παρ. 2 Απόφαση Υπουργού Β.Ε.Τ.	Συγκρότηση και λειτουργία Διϋπουργικής Επιτροπής Υδάτων (ΔΕΥΔ)		Δεκέμβρης '87
2.	Αρ. 3, παρ. 3.η. Απόφαση Υπουργού Β.Ε.Τ.	Καθορισμός έναρξης και διαδικασίες λειτουργίας αρχείου στοιχείων και πληροφοριών υδρολογικού ενδιαφέροντος		Δεκέμβρης '88
3.	Αρ. 3, παρ. 4. Κοινές αποφάσεις	Σύσταση των Περιφερειακών Επιτροπών Υδάτων (Π.Ε.ΥΔ.)	ΥΠ.Ε.Σ., ΥΠ.Γ.Ε., ΥΠ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.	3 μήνες μετά τη σύσταση περιφερειακής υπηρεσίας
	Αποφάσεις Υπουργού Β.Ε.Τ.	Συγκρότηση και λειτουργία ΠΕΥΔ		ως το 1992
4.	Αρ. 3, παρ. 5 Προεδρικά Διατάγματα	Σύσταση, προσωπικό, έδρα και όρια των δεκατεσσάρων (14) Περιφερειακών Υπηρεσιών Διαχείρισης Υδατικών πόρων του Υ.Β.Ε.Τ.	ΥΠ.Π.Κ., ΥΠ.Ε.Σ., ΥΠ. Ο.Ι.Κ., Υ.Β.Ε.Τ.	Από Δεκέμβρη '87 ως το 1992
	Απόφαση Υπουργού Β.Ε.Τ.	Δυνατότητα ίδρυσης Παραρτήματος Περιφερειακής Υπηρεσίας, έδρα.		Αν κριθεί απαραίτητο

A/A	ΑΡΘΡΟ	ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ	ΣΥΝΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΟ Υ.Β.Ε.Τ.	ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΠΕΡΑΤΩΣΗΣ
5.	Αρ. 4, παρ. 9 Προεδρικό Διάταγμα	Περιεχόμενο προγραμμάτων, διαδικασίες προγραμματισμού και υποβολής προτάσεων, και κάθε άλλη λεπτομέρεια.	ΥΠ.ΕΣ., ΥΠ.ΕΘ.Ο. ΥΠ.ΓΕ., ΥΠ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ.	Ιούλιος 1988
6.	Αρ. 5, παρ. 2 Προεδρικά Διατάγματα	Είδος στοιχείων έρευνας, συχνότητα παρατηρήσεων, τήρηση υποχρέωσης δημοσιότητας, συνέπειες παράβασης και κάθε άλλη λεπτομέρεια.	• γνώμη ΔΕΥΔ • οι κατά περίπτωση αρμόδιοι υπουργοί (αρ. 1, παρ. 8)	Ιούνιος 1988
7.	Αρ. 6, παρ. 2 Προεδρικό Διάταγμα	Διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση άρνησης παροχής στοιχείων έρευνας από νομικά και φυσικά πρόσωπα	οι κατά περίπτωση αρμόδιοι υπουργοί (αρ. 1, παρ. 8)	Ιούλιος 1988
8.	Αρ. 8, παρ. 2 Απόφαση Υπουργού Β.Ε.Τ.	Στοιχεία της μελέτης που συνοδεύει την αίτηση για χορήγηση άδειας εκτέλεσης έργου αξιοποίησης.		Ιούλιος 1988
9.	Αρ. 8, παρ. 4 Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις	Αίτηση και άδεια εκτέλεσης έργου αξιοποίησης (περιεχόμενο αίτησης, τύπος άδειας, διαδικασίες, προθεσμίες, περιπτώσεις που δεν απειτείται μελέτη).	οι κατά περίπτωση αρμόδιοι υπουργοί (αρ. 1, παρ. 7)	Αύγουστος 1988
10.	Αρ. 9, παρ. 1 Προεδρικά Διατάγματα (σχέση με αρ. 15.3)	Αίτηση και άδεια χρήσης νερού (περιεχόμενο αίτησης και άδειας, προθεσμίες, διαδικασία ελέγχου τήρησης των αδειών και διαδικασίες και δργανα εκτέλεσης αυτών, κυρώσεις).	οι κατά χρήση αρμόδιοι υπουργοί (αρ. 1, παρ. 7)	Μάης 1988
11.	Αρ. 9, παρ. 5 Κοινή Απόφαση υπουργών	Ανώτατα και κατώτατα όρια αναγκαίων ποσοτήτων και κατάλληλης ποιότητας νερού κατά χρήση.	• ΥΠ.ΕΣ., ΥΠ.ΕΘ.Ο. ΥΠ.ΓΕ., ΥΠ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. • γνώμη Δ.Ε.Υ.Δ.	Μάης 1988

A/A	ΑΡΘΡΟ	ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ	ΣΥΝΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΟ Υ.Β.Ε.Τ.	ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΠΕΡΑΤΩΣΗΣ
12.	Αρ. 9, παρ. 8 Προεδρικό Διάταγμα	Κυρώσεις σε περίπτωση απωλειών νερού ή βλάβης σε σχετικές εγκαταστάσεις, όργανα επίβλεψής τους.	οι κατά περίπτωση αρμόδιοι υπουργοί	Οκτώβρης 1988
13.	Αρ. 10, παρ. 2 Προεδρικό Διάταγμα	Εφαρμογή Ανακύκλωσης (προϋποθέσεις, διαδικασία, κίνητρα και κάθε άλλη λεπτομέρεια).	● οι κατά περίπτωση αρμόδιοι υπουργοί ● γνώμη ΔΕΥΔ	1989
14.	Αρ. 10, παρ. 4 κοινές υπουργικές αποφάσεις	Κοστολόγηση και τιμολόγηση νερού, κατά χρήση (διαδικασία, μέθοδοι, περιπτώσεις τιμολόγησης, φορέας καθορισμού τιμής, φορέας είσπραξης).	● οι κατά περίπτωση αρμόδιοι υπουργοί ● γνώμη ΔΕΥΔ	1989
15.	Αρ. 11, παρ. 3 Προεδρικό Διάταγμα	Όρια ασφάλειας ποσοτικών μεγεθών (είδος, τρόπος και διαδικασία καθορισμού, κυρώσεις).	ΥΠ.Γ.Ε., ΥΠΕΧΩΔΕ	1989
16.	Αρ. 11, παρ. 7 κοινές υπουργικές αποφάσεις	Ελάχιστη διατηρητέα παροχή (εξαίρεση ή προτεραιότητα ένταξης)	ΥΠ.Γ.Ε. ΥΠΕΧΩΔΕ	έναρξη Σεπτέμβρη 1988
17.	Αρ. 12, παρ. 2 Προεδρικό Διάταγμα	Έγκριση για εργασίες που αλλοιώνουν την κατάσταση των υδατικών πόρων. (περιπτώσεις, διαδικασία, συνέπειες παράβασης)	ΥΠ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.	1989
18.	Αρ. 15, παρ. 3 Προεδρικό Διάταγμα (σχέση με αρ. 9.1.)	Άδεια χρήσης νερού για υφιστάμενα δικαιώματα και χρήσεις. (αίτηση, προϋποθέσεις, διαδικασία προθεσμίες, διαδικασία ελέγχου τίրησης, όργανο, κυρώσεις)	οι κατά περίπτωση αρμόδιοι υπουργοί (αρ. 1, παρ. 7)	Αύγουστος 1988

4. Κωδικοποίηση των βασικών διατάξεων του νόμου κατά ομάδες ενδιαφερόμενων.

Για την ενημέρωση του συνόλου των ενδιαφερόμενων σε θέματα έρευνας, αξιοποίησης, χρήσης και προστασίας των υδατικών πόρων παρουσιάζονται στο Κεφάλαιο αυτό οι πιο βασικές διατάξεις του νόμου, κατά κατηγορία. Για την κατάταξή τους λήφθηκαν υπόψη οι φορείς, στους οποίους αναφέρονται οι διατάξεις, καθώς και ο κοινωνικός κύκλος, στον οποίο ανήκουν οι ομάδες των ενδιαφερόμενων.

Σημειώνεται πάλι ότι στο Κεφάλαιο αυτό δεν περιλαμβάνονται διατάξεις που αναφέρθηκαν στα Κεφάλαια 2 και 3.

Κατηγορία 4.1.: Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται όλες οι γενικές διατάξεις του νόμου που αφορούν το σύνολο των υπαγόμενων στο νόμο, δηλαδή φορείς της διοίκησης, οργανισμούς, ΟΤΑ, νομικά πρόσωπα δημόσιου και ιδιωτικού δικαίου και τους πολίτες.

Οι διατάξεις αυτές δεν επαναλαμβάνονται στις υπόλοιπες κατηγορίες του Κεφαλαίου.

- Το νερό αποτελεί φυσικό αγαθό για την ικανοποίηση κοινωνικών αναγκών και η διαχείρισή του ασκείται όπως ορίζει ο νόμος αυτός (αρ. 2, παρ. 1).
- Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να λάβει γνώση των στοιχείων έρευνας των σχετικών φορέων, από το κεντρικό αρχείο που τηρείται στο YBET (αρ. 5, παρ. 3).
- Στοιχεία έρευνας για παραμεθόριες περιοχές ή λεκάνες διακρατικών ποταμών δημοσιεύονται μόνο μετά από κοινή έγκριση των υπουργείων Εξωτερικών και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας (αρ. 5, παρ. 4).
- Κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα έρευνας για τον προσδιορισμό των υδατικών πόρων (αρ. 6, παρ. 1).
- Κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο υποχρεούται να διαθέτει στο YBET τα στοιχεία έρευνας και τις σχετικές πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του (αρ. 6, παρ. 2.)
- Τα στοιχεία των ερευνών που έχουν ήδη ελεγχθεί και δημοσιευθεί λαμβάνονται υπόψη υποχρεωτικά και αξιολογούνται κατά προτεραιότητα σε κάθε έρευνα ή μελέτη που γίνεται για λογαριασμό του Δημοσίου, των ΟΤΑ, των νομικών προσώπων δημόσιου δικαίου, των οργανισμών εγγείων βελτιώσεων και των δημόσιων επιχειρήσεων (αρ. 6, παρ. 3).
- Η αξιοποίηση υδατικών πόρων προγραμματίζεται και πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού και η εκτέλεση σχετικών έργων επιτρέπεται, εφόσον αυτά εντάσσονται ή εναρμονίζονται με τα ισχύοντα προγράμματα ανάπτυξης (αρ. 7, παρ. 1 και 2).

- Κάθε νομικό και φυσικό πρόσωπο έχει δικαίωμα χρήσης του νερού, ύστερα από άδεια που χορηγείται από την αρμόδια κατά κατηγορία χρήσης αρχή (αρ. 9, παρ. 1).
- Το δικαίωμα χρήσης νερού περιορίζεται στο ανώτατο όριο των πραγματικών αναγκών του δικαιούχου και το πλεονάζον υπόλοιπο διατηρείται σε εφεδρεία για την απόδοσή του σε άλλο πρόσωπο για την ίδια ή άλλη χρήση (αρ. 9, παρ. 2).
- Στην περίπτωση απόδοσης νερού σε άλλο χρήστη καταβάλλεται αποζημίωση στον αρχικό δικαιούχο για τα τυχόν υφιστάμενα έργα ή εγκαταστάσεις του, κατά το μέτρο που αυτά θίγονται, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις (αρ. 9, παρ. 2, εδαφ. β).
- Δεν επιτρέπεται η έκδοση αδειών εγκατάστασης ή επέκτασης μονάδων που χρησιμοποιούν νερό, αν προηγουμένως δεν έχει χορηγηθεί η σχετική άδεια χρήσης (αρ. 9, παρ. 3).
- Δεν απαιτείται άδεια χρήσης νερού για ικανοποίηση αποκλειστικά ατομικών ή οικογενειακών αναγκών (αρ. 9, παρ. 4).
- Η άδεια χρήσης ανακαλείται από την αρχή που την εξέδωσε, εφόσον έχουν εξασφαλιστεί για το δικαιούχο οι αναγκαίες ποσότητες νερού με το ίδιο ή μικρότερο κόστος (αρ. 9, παρ. 6).
- Η ύδρευση προηγείται από κάθε άλλη χρήση νερού και το σχετικό δικαίωμα δεν μπορεί να καταργηθεί ή να περιοριστεί, παρά μόνο υπό ορισμένες προϋποθέσεις (αρ. 9, παρ. 7).
- Φορείς δημόσιοι ή ιδιωτικοί που διαχειρίζονται νερά κοινής αφέλειας πρέπει να συντηρούν τις εγκαταστάσεις τους για την πρόληψη ή αποφυγή απωλειών και να επιδιορθώνουν αμέσως κάθε σχετική βλάβη (αρ. 9, παρ. 8).
- Σε περίπτωση μείωσης της ποσότητας ή αλλοίωσης της ποιότητας ενός υδατικού πόρου, που οφείλονται σε φυσικά αίτια, μπορεί να γίνει ανακατανομή των ποσοτήτων που αναλογούν σε κάθε χρήση (αρ. 10, παρ. 1).
- Η δέσμευση νερού με σκοπό την προστασία και τη διατήρηση του υδατικού οικοσυστήματος, καθώς και την επίτευξη των ποιοτικών στόχων που έχουν τεθεί με βάση τις ισχύουσες σχετικές διατάξεις, λογίζεται ως χρήση και υπάγεται στις διατάξεις του νόμου αυτού (αρ. 11, παρ. 1).
- Όσοι χρησιμοποιούν υδατικούς πόρους υποχρεούνται να εφαρμόζουν μέσα και μεθόδους που εξασφαλίζουν την ποσοτική και ποιοτική κατάσταση αυτών, στα όρια που καθορίζονται αρμοδίως (αρ. 11, παρ. 2).
- Η ελάχιστη διατηρητέα παροχή ποταμών και το ελάχιστο ύψος στάθμης λιμνών, που αρμόδια καθορίζονται, δεν αποτελούν χρήση αλλά απαραίτητη προϋποθέση ύπαρξης των αντίστοιχων υδατικών συστημάτων (αρ. 11, παρ. 7, εδαφ. β).
- Κατασκευές και εργασίες, που αλλοιώνουν ποσοτικά ή ποιοτικά τους υδατικούς πόρους, υπόκεινται και στην έγκριση των αντίστοιχων περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης (αρ. 12, παρ. 2, εδαφ. α).

- Δικαιώματα χρήσης νερού, που στηρίζονται σε νόμο ή έθιμο, διατηρούνται μόνο εφόσον οι πραγματικές ανάγκες του δικαιούχου δεν εξυπηρετούνται από δημόσια έργα σε λειτουργία, άλλως καταργούνται ή περιορίζονται ανάλογα και το τυχόν πλεόνασμα διατίθεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού (αρ. 13, παρ. 1).
- Άδεια δεν απαιτείται για πώληση νερού προς ικανοποίηση επιτόπιων αναγκών ύδρευσης (αρ. 13, παρ. 2).
- Για την εκτέλεση έργων αξιοποίησης των υδατικών πόρων για κοινή ωφέλεια επιτρέπεται αναγκαστική απαλλοτρίωση εδαφών, κτισμάτων και εγκαταστάσεων, σύσταση δουλειών, καθώς και περιορισμός ιδιοκτησίας ή δικαιωμάτων χρήσης νερού, αφού κάταβληθεί η νόμιμη αποζημίωση.
Ακόμα επιτρέπεται η απαλλοτρίωση υφιστάμενων εγκαταστάσεων υδροληψίας και διανομής νερού, για τον ίδιο σκοπό (αρ. 14, παρ. 1, 2 και 3).
- Για την πραγματοποίηση ερευνών ή μελετών από τους αρμόδιους φορείς, οι ιδιοκτήτες, χρήστες κλπ. κάθε είδους εκτάσεως υποχρεούνται, αφού λάβουν γνώση των σκοπούμενων εργασιών, να διευκολύνουν τις σχετικές εργασίες. Στους ιδιοκτήτες αυτούς κατάβλεται νόμιμη αποζημίωση για κάθε ζημία που θα γίνει (αρ. 14, παρ. 4 και 5).

Κατηγορία 4.2: Στην κατηγορία αυτή αναφέρονται συνοπτικά οι κύριες αρμοδιότητες και υποχρεώσεις που αποδίδονται από τον νόμο σε υπουργεία, φορείς του δημόσιου τομέα, περιφερειακές διοικήσεις, νομαρχίες και οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

Στο σημείο αυτό επισημαίνεται ότι οι αναφερόμενες αρμοδιότητες υπουργείων περιλαμβάνουν και τις αρμοδιότητες των νομαρχιακού και περιφερειακού επιπέδου υπηρεσιών τους (αρ. 1, παρ. 7).

A. ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

(1) Υπουργείο Εξωτερικών (ΥΠ. ΕΞ.)

- Έχει την ευθύνη, σε συνεργασία με το ΥΒΕΤ, για θέματα που αφορούν διακρατικά νερά (αρ. 3, παρ. 3δ).
- Υπόκειται στην έγκρισή του, από κοινού με το ΥΒΕΤ, η δημοσίευση των στοιχείων για λεκάνες απορροής που βρίσκονται σε παραμεθόριες περιοχές ή για εκείνες που δεν ανήκουν εξ ολοκλήρου στον ελληνικό χώρο (αρ. 5, παρ. 4).

(2) Υπουργείο Εσωτερικών (ΥΠ. ΕΣ.)

- Είναι αρμόδιο για την ύδρευση της χώρας πλην των πόλεων Αθηνών και Θεσσαλονίκης (αρ. 1, παρ. 7β).
- Είναι αρμόδιο για την εκπόνηση και εκτέλεση προγραμμάτων έρευνας ή τη συμμετοχή σ' αυτά (αρ. 1, παρ. 8).

- Συμμετέχει στη διαδικασία προγραμματισμού (αρ. 4).
- Συγκεντρώνει τις παραπήρησεις για τα σχετικά αντικείμενα έρευνας και δημοσιεύει τα αποτελέσματά της, εφόσον δεν αναφέρονται σε παραμεθόριες περιοχές ή λεκάνες διακρατικών νερών (αρ. 5, παρ. 4)
- Υποχρεούται να κοινοποιεί στο YBET τα στοιχεία των έρευνών του (αρ. 5, παρ. 3).
- Χορηγεί άδειες εκτέλεσης έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων, που προορίζονται για ύδρευση, σε φυσικά και νομικά πρόσωπα (αρ. 8, παρ. 2).
- Χορηγεί άδειες χρήσεις υδατικών πόρων, που προορίζονται για ύδρευση, και αποφασίζει για την ανάκλησή τους όταν αυτό κριθεί αναγκαίο (αρ. 9, παρ. 1 και 6).
- Λαμβάνει υπόψη τα εγκεκριμένα όρια χρήσης νερού για ύδρευση, κατά τον υπολογισμό των πραγματικών αναγκών των δικαιούχων και κατά την έκδοση των σχετικών αδειών χρήσης που ακολουθεί (αρ. 9, παρ. 5).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινών αποφάσεων για την μεταφορά ύδατος από ένα υδατικό-διαμέρισμα σε άλλο (αρ. 10, παρ. 3).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινών αποφάσεων λήψης περιορισμών ή άλλων μέτρων στη χρήση νερού για ύδρευση (αρ. 11, παρ. 4, εδαφ. 2).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινών αποφάσεων λήψης μέτρων ή εκτέλεσης έργων προστασίας των νερών ύδρευσης (αρ. 11, παρ. 5).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης με ειδικές ρυθμίσεις σχετικές με τη διάθεση λυμάτων, αποβλήτων και γενικά υποβαθμισμένων ποιοτικά νερών ή άλλων υλικών (αρ. 12, παρ. 1).
- Εκδίδει άδειες διάθεσης νερού για την κάλυψη αναγκών ύδρευσης (αρ. 13, παρ. 2).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης που ρυθμίζει τα θέματα μεταφοράς και πώλησης νερού (αρ. 13, παρ. 3).
- Μεριμνά για την ύδρευση περιοχών δήμων και κοινοτήτων (αρ. 13, παρ. 4).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης για την κατανομή νερού σε ανταγωνιστικές χρήσεις (αρ. 15, παρ. 1).

(3) Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας (ΥΠ. ΕΘ. Ο).

- Συμμετέχει στη διαδικασία προγραμματισμού (αρ. 4).

(4) Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΥΠ. Υ. Π. Κ. Α.).

- Εκπονεί και εκτελεί προγράμματα έρευνας των υδατικών πόρων ή συμμετέχει σ' αυτά (αρ. 1, παρ. 8).
- Συμμετέχει στη διαδικασία προγραμματισμού (αρ. 4).
- Συνεργάζεται με το YBET για την προώθηση της σχετικής έρευνας (αρ. 5, παρ. 1).

- Συγκεντρώνει σε συνεχή βάση και σε τακτά χρονικά διαστήματα τις παρατηρήσεις του για τα σχετικά αντικείμενα έρευνας και δημοσιεύει τα αποτελέσματα της έρευνας, εφόσον δεν αναφέρονται σε παραμεθόριες περιοχές (αρ. 5, παρ. 2).
- Κοινοποιεί τα πιο πάνω στοιχεία στο YBET (αρ. 5, παρ. 3).
- Συμμετέχει στην έκδοση αποφάσεων για τη λήψη μέτρων ή την εκτέλεση έργων με σκοπό την προστασία των υδατικών πόρων, που προορίζονται για ύδρευση (αρ. 11, παρ. 5).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης με ειδικές ρυθμίσεις για την απαγόρευση διάθεσης λυμάτων κλπ. (αρ. 12, παρ. 1).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης με την οποία ρυθμίζονται θέματα μεταφοράς και πώλησης νερού μέσα ή και έξω από τη χώρα (αρ. 13, παρ. 3).

(5) Υπουργείο Πολιτισμού

- Έχει την αρμοδιότητα για τις αθλητικές χρήσεις (αρ. 1, παρ. 7 στ).
- Συμμετέχει στη διαδικασία προγραμματισμού (αρ. 4).
- Χορηγεί άδειες για εκτέλεση έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων, σχετικού με τις αρμοδιότητες του (αρ. 8, παρ. 2).
- Χορηγεί άδειες για τις αθλητικές χρήσεις νερού (αρ. 9, παρ. 1).

(6) Υπουργείο Γεωργίας (ΥΠ. ΓΕ)

- Είναι αρμόδιο για την αγροτική χρήση του νερού: άρδευση, κτηνοτροφία, ιχθυοκαλλιέργεια, αγροτοβιομηχανία (αρ. 1, παρ. 7α).
- Εκπονεί και εκτελεί προγράμματα έρευνας των υδατικών πόρων ή συμμετέχει σ' αυτά (αρ. 1, παρ. 8).
- Συμμετέχει στη διαδικασία προγραμματισμού (αρ. 4).
- Συνεργάζεται με το YBET για την προώθηση της σχετικής έρευνας (αρ. 5, παρ. 1).
- Συγκεντρώνει τις παρατηρήσεις για σχετικά αντικείμενα έρευνας και δημοσιεύει τα αποτελέσματά της (αρ. 5, παρ. 2).
- Κοινοποιεί στο YBET τα στοιχεία των παραπάνω ερευνών του (αρ. 5, παρ. 3).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης για έργα πολλαπλής χρήσης, που προγραμματίζονται τόσο σε επίπεδο εθνικό, όσο και επίπεδο υδατικού διαμερίσματος (αρ. 7, παρ. 4).
- Χορηγεί άδεια εκτέλεσης έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων για αγροτική χρήση σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα (αρ. 8, παρ. 2).
- Χορηγεί άδειες για αγροτικές χρήσεις νερού και αποφασίζει για την ανάκλησή τους (αρ. 9, παρ. 1).

- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης για την μεταφορά ύδατος από ένα υδατικό διαμέρισμα σε άλλο (αρ. 10, παρ. 3).
- Συμμετέχει στον καθορισμό των ποσοτήτων νερού για την κάλυψη των αναγκών προστασίας και μεριμνά για την ένταξή τους στα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων (αρ. 11, παρ. 1).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινών αποφάσεων λήψης περιορισμών ή άλλων μέτρων στη χρήση νερού (αρ. 11, παρ. 4).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης για τον χαρακτηρισμό ως πρώτης προτεραιότητας προστατευτέων υδατικών πόρων (αρ. 11, παρ. 6).
- Συμμετέχει στον καθορισμό της ελάχιστης διατηρητέας παροχής σε ποταμούς και του ελάχιστου ύψους στάθμης σε λίμνες (αρ. 11, παρ. 7, εδαφ. 1).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινών αποφάσεων για την εξαίρεση ή προτεραιότητα ένταξης ποταμών και λιμνών στην προηγούμενη διάταξη (αρ. 11, παρ. 7, εδαφ. 2).
- Προγραμματίζει έργα ορεινής υδρονομικής, προκειμένου να προστατευθούν οι υδατικοί και εδαφικοί πόροι, καθώς και τα έργα αξιοποίησής τους (αρ. 12, παρ. 3).
- Χορηγεί άδεια διάθεσης νερού για κάλυψη σχετικών αναγκών, που δεν εξυπηρετούνται από δημόσια έργα (αρ. 13, παρ. 2).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης για την κατανομή νερού σε ανταγωνιστικές χρήσεις (αρ. 15, παρ. 1).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης για τον καθορισμό των ποσοτήτων αρδευτικού νερού, που χορηγείται ανάντι των ΥΗ έργων της ΔΕΗ (αρ. 15, παρ. 2).

**(7) Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων
(ΥΠ. ΠΕ. ΧΩ. Δ.Ε.).**

- Είναι αρμόδιο για την ύδρευση Αθηνών και Θεσσαλονίκης (αρ. 1, παρ. 7β).
- Είναι αρμόδιο για τη χρήση των υδατικών πόρων με σκοπό την προστασία τους (αρ. 1, παρ. 7γ).
- Εκπονεί και εκτελεί προγράμματα έρευνας των υδατικών πόρων ή συμμετέχει σ' αυτά (αρ. 1, παρ. 7).
- Συμμετέχει στη διαδικασία προγραμματισμού (αρ. 4).
- Συνεργάζεται με το YBET για την προώθηση της σχετικής έρευνας (αρ. 5, παρ. 1).
- Συγκεντρώνει τις παρατηρήσεις για σχετικά αντικείμενα έρευνας και δημοσιεύει τα αποτελέσματα της (αρ. 5, παρ. 2).
- Κοινοποιεί στο YBET τα στοιχεία των παραπάνω έρευνών του (αρ. 5, παρ. 3).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης για έργα πολλαπλής χρήσης, που προγραμματίζονται σε επίπεδο εθνικό και υδατικού διαμερίσματος (αρ. 7, παρ. 4).

- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης για τη μεταφορά ύδατος από ένα υδατικό διαμέρισμα σε άλλο (αρ. 10, παρ. 3).
- Συμμετέχει στον καθορισμό ποσοτήτων νερού για την κάλυψη των αναγκών προστασίας και μεριμνά για την ένταξή τους στα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων (αρ. 11, παρ. 1).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης για τον χαρακτηρισμό ως πρώτης προτεραιότητας προστατευτέων υδατικών πόρων (αρ. 11 παρ. 6).
- Συμμετέχει στον καθορισμό της ελάχιστης διατηρητέας παροχής σε ποταμούς και του ελάχιστου ύψους στάθμης σε λίμνες (αρ. 11, παρ. 7, εδαφ. 1).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινών αποφάσεων για την εξαίρεση ή προτεραιότητα ένταξης ποταμών και λιμνών στην προηγούμενη διάταξη (αρ. 11, παρ. 7, εδαφ. 2).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης, με ειδικές ρυθμίσεις σχετικές με τη διάθεση λυμάτων κλπ (αρ. 12, παρ. 1).
- Δύναται να συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης για την κατανομή νερού σε ανταγωνιστικές χρήσεις (αρ. 15, παρ. 1).

(8) Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας (Υ.Β.Ε.Τ.)

για τις αρμοδιότητές του πέρα και ανεξάρτητα απι αυτές που απορρέουν από την ύπαρξη της κεντρικής και των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης των υδατικών πόρων:

(8.1.) Τομείς Βιομηχανίας και Ενέργειας

- Έχουν την αρμοδιότητα για τη βιομηχανική και ενεργειακή χρήση νερού (αρ. 1, παρ. 7δ).
- Συμμετέχουν στη διαδικασία του προγραμματισμού (αρ. 4).
- Χορηγούν άδειες για την εκτέλεση έργων αξιοποίησης των υδατικών πόρων σε φυσικά και νομικά πρόσωπα, που δεν περιλαμβάνονται στο δημόσιο τομέα, προκειμένου για βιομηχανικές και ενεργειακές χρήσεις (αρ. 8, παρ. 2).
- Χορηγούν άδειες χρήσης νερού για βιομηχανικές και ενεργειακές δραστηριότητες και αποφασίζουν για την ανάκλησή τους, όταν αυτό κριθεί αναγκαίο (αρ. 9, παρ. 1 και 3).
- Λαμβάνουν υπόψη τα εγκεκριμένα όρια χρήσης νερού για βιομηχανία και ενέργεια κατά τον υπολογισμό των πραγματικών αναγκών των δικαιούχων και την έκδοση των σχετικών αδειών χρήσης (αρ. 9, παρ. 5).
- Συμμετέχουν στην έκδοση κοινών αποφάσεων για την επιβολή περιορισμών ή άλλων μέτρων στη βιομηχανική και ενεργειακή χρήση του νερού (αρ. 11, παρ. 4).
- Συμμετέχουν στην έκδοση κοινής απόφασης για την απαγόρευση διάθεσης λυμάτων, βιομηχανικών αποβλήτων κλπ (αρ. 12, παρ. 1).

(8.2.) Τομέας Έρευνας και Τεχνολογίας

- Έχει την αρμοδιότητα για την εκπόνηση και εκτέλεση προγραμμάτων έρευνας των υδατικών πόρων ή τη συμμετοχή σ' αυτά (αρ. 1, παρ. 8).
- Συμμετέχει στη διαδικασία προγραμματισμού (αρ. 4).
- Συμμετέχει στην προώθηση της έρευνας με σκοπό την ορθολογική ανάπτυξη, αξιοποίηση, διάθεση, χρήση και προστασία των υδατικών πόρων (αρ. 5, παρ. 1).
- Υποχρεούται να κοινοποιεί τα στοιχεία της έρευνας στην κεντρική υπηρεσία διαχείρισης των υδατικών πόρων του Υ.Β.Ε.Τ. (αρ. 5, παρ. 3).

(9) Υπουργείο Εμπορίου

- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης με την οποία ρυθμίζεται η άσκηση οργανωμένης επιχείρησης μεταφοράς και πώλησης νερού μέσα ή και έξω από τη χώρα και καθορίζονται οι σχετικοί όροι (αρ. 13, παρ. 3).

(10) Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών

- Έχει την αρμοδιότητα για τη χρήση των υδάτων στις μεταφορές (αρ. 1, παρ. 7ε).
- Συμμετέχει στη διαδικασία του προγραμματισμού (αρ. 4, παρ. 1 και 2).
- Χορηγεί άδειες για την εκτέλεση έργων αξιοποίησης των υδατικών πόρων, σχετικών με τις αρμοδιότητές του (αρ. 8, παρ. 2).
- Χορηγεί άδειες χρήσης νερού για τις μεταφορές (αρ. 9, παρ. 1).

B. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

(1) ΔΕΗ, ΕΜΥ, ΙΓΜΕ, ΕΚΘΕ, κ.λ. ερευνητικά Κέντρα και Ινστιτούτα του ν. 1514/85, ΑΕΙ

- Είναι αρμόδιοι για την εκπόνηση και εκτέλεση προγραμμάτων έρευνας υδατικών πόρων, ή τη συμμετοχή σ' αυτά (αρ. 1, παρ. 8).
- Συμμετέχουν στη διαδικασία προγραμματισμού (αρ. 4).
- Συνεργάζονται με το ΥΒΕΤ για την προώθηση της σχετικής έρευνας (αρ. 5, παρ. 1).
- Συγκεντρώνουν σε συνεχή βάση και σε τακτά χρονικά διαστήματα τις παρατηρήσεις τους για τα σχετικά αντικείμενα έρευνας και δημοσιεύουν τα αποτελέσματα (αρ. 5, παρ. 2).
- Κοινοποιούν στο ΥΒΕΤ τα στοιχεία των ερευνών τους (αρ. 5, παρ. 3).

Επί πλέον η Δ.Ε.Η.

- Εκφράζει γνώμη στη διαμόρφωση κοινής απόφασης των υπουργών Γεωργίας και ΒΕΤ σχετικά με τον καθορισμό ποσοτήτων νερού για αρδευτικούς σκοπούς που διατίθενται ανάντι των υφισταμένων, κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, υδροηλεκτρικών έργων της. Δικαιούται αποζημίωσης από το ΥΠ.ΓΕ. για απώλεια ενέργειας από την αιτία αυτή (αρ. 15, παρ. 2).
- Προτείνει για ένταξη στα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων τις ποσότητες νερού που κρίνει αναγκαίες για την εκπλήρωση των σκοπών της (αρ. 16, παρ. 2).

(2) ΕΟΤ.

- Είναι αρμόδιος για χρήσεις νερού ιαματικές και αναψυχής (αρ. 1, παρ. 7).
- Συμμετέχει στη διαδικασία προγραμματισμού (αρ. 4).
- Χορηγεί κατά περίπτωση ενιαίες άδειες εκτέλεσης έργων αξιοποίησης - χρήσης υδατικών πόρων για σκοπούς ιαματικούς και αναψυχής ή απλές σχετικές άδειες χρήσης και αποφασίζει την ανάκληση των τελευταίων (αρ. 8, παρ. 2 - αρ. 9, παρ. 1 και 6).
- Συμμετέχει στην έκδοση κοινής απόφασης λήψης περιορισμών ή μέτρων σε χρήσεις ιαματικές και αναψυχής (αρ. 11, παρ. 4).

Γ. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ - ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

(1) Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας

- Έχει τις αρμοδιότητες που προκύπτουν από τη διάταξη του τελευταίου εδαφίου, της παρ. 7, του αρ. 1.
- Μπορεί να υποβάλλει ένσταση για την εξειδίκευση του μεσοχρόνιου προγράμματος ανάπτυξης των υδατικών πόρων κατά υδατικό διαμέρισμα (αρ. 4, παρ. 6).
- Μεριμνά για την ένταξη έργων, μελετών και ερευνών των μεσοχρόνιων προγραμμάτων ανάπτυξης των υδατικών πόρων, στον ετήσιο προϋπολογισμό (αρ. 4, παρ. 7).

(2) Νομαρχία - Νομάρχης

- Έχει τις αρμοδιότητες που προκύπτουν από τη διάταξη του τελευταίου εδαφίου, της παρ. 7, του αρ. 1.

- Υπεύθυνη εφαρμογής προγραμμάτων ανάπτυξης υδατικών πόρων σε νομαρχιακό επίπεδο (αρ. 3, παρ. 5ε).
- Ο νομάρχης μπορεί να υποβάλλει ένσταση κατά της εξειδίκευσης των μεσοχρόνιων προγραμμάτων ανάπτυξης των υδατικών πόρων κατά υδατικό διαμέρισμα (αρ. 4, παρ. 6).
- Μεριμνά για την ένταξη έργων, μελετών και ερευνών που έχουν ενταχθεί στα μεσοχρόνια προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων στον ετήσιο προϋπολογισμό δημόσιων επενδύσεων (αρ. 4, παρ. 7).
- Σε περίπτωση εκτέλεσης έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων από φυσικά και νομικά πρόσωπα, εκτός του δημόσιου τομέα, για ανάγκες πέρα από τις δικές τους, απόφαση του νομάρχη καθορίζει την εξυπηρετούμενη κοινή ωφέλεια και τους δρους διαχείρισης του έργου (αρ. 8, παρ. 1).
- Με απόφαση του νομάρχη αποδίδεται το πλεονάζον υπόλοιπο νερού, που διατηρείται σε εφεδρεία, από τον αρχικό δικαιούχο σε άλλο πρόσωπο, για την ίδια ή άλλη χρήση.

Σχετικά θέματα διανομαρχιακά ή μείζονος σημασίας μπορούν να παραπεμφθούν από το νομάρχη στη Διüπουργική Επιτροπή Υδάτων (ΔΕΥΔ).

Οι σχετικές αποφάσεις εκτελούνται από το νομάρχη με τη συνδρομή των κατά περίπτωση αρμόδιων αρχών και υπηρεσιών (αρ. 9, παρ. 2).

- Με απόφαση του νομάρχη καταργείται ή περιορίζεται το δικαίωμα χρήσης νερού για ύδρευση από τον δικαιούχο, υπό ορισμένες προϋποθέσεις (αρ. 9, παρ. 7).
- Ο νομάρχης επιβάλλει περιορισμούς ή άλλα μέτρα στη χρήση των υδατικών πόρων, για τη διατήρηση ή την αποκατάσταση των επιφανειακών και υπόγειων νερών σε ποσοτικά και ποιοτικά όρια που εξυπηρετούν το κοινό ώφελος ή και τις προβλεπόμενες ανάγκες (αρ. 11, παρ. 4).
- Με απόφαση του νομάρχη λαμβάνονται μέτρα ή εκτελούνται έργα για την προστασία υδατικών πόρων, που προορίζονται για ύδρευση, εφόσον είναι περιορισμένης κλίμακας και τοπικού χαρακτήρα (αρ. 11, παρ. 5).
- Μεριμνά για την ύδρευση δήμων και κοινοτήτων, όταν η τοπική αυτοδιοίκηση αδυνατεί να εκπληρώσει αυτή την υποχρέωση (αρ. 13, παρ. 4).
- Με απόφαση του νομάρχη μπορούν να παραχωρηθούν οι αναγκαίοι υδατικοί πόροι, που προορίζονται κατά κύριο λόγο για ύδρευση ΟΤΑ, υπό ορισμένες προϋποθέσεις (αρ. 15, παρ. 5).

(3) Νομαρχιακό Συμβούλιο

- Γνωμοδοτεί για τον χαρακτηρισμό ως «περιορισμένων» των υδατικών πόρων, που χρησιμοποιούνται από έργο αξιοποίησης, για την κατασκευή του οποίου φυσικό ή νομικό πρόσωπο ζητά την σχετική άδεια (αρ. 8, παρ. 3).

Δ. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ (ΟΤΑ)

- Τα προγράμματα των ΟΤΑ λαμβάνονται υπόψη για την εκπόνηση των προγραμμάτων ανάπτυξης των υδατικών πόρων μέσω των νομαρχιακών και περιφερειακών προγραμμάτων κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης του ν. 1622/86 (αρ. 4, παρ. 6).
- Έχουν τη μέριμνα για την ύδρευση περιοχών δήμων και κοινοτήτων (αρ. 13, παρ. 4).
- Διατηρούνται οι αρμοδιότητες των ΟΤΑ, των συνδέσμων αυτών, των δημοτικών και κοινωνικών επιχειρήσεων, εφόσον αφορούν εκτέλεση έργων και διαχείριση συστημάτων ύδρευσης, καθώς και αξιοποίησης και εκμετάλλευσης ιαματικών πηγών, όπως προσδιορίζονται στις ακόλουθες διατάξεις:
 - (α) του αρ. 23, παρ. 1 εδ. α και αρ. 24, παρ. 1, εδ. στ. του Π.Δ. 76/1985 (ΦΕΚ Α 27).
 - (β) του ν. 1068/1980 (ΦΕΚ Α 190).
 - (γ) του ν. 1069/1980 (ΦΕΚ Α 191).
 - (δ) περί συστάσεως και λειτουργίας του Οργανισμού Υδρεύσεως Θεσσαλονίκης.
 - (ε) του ν. 890/1979 (ΦΕΚ Α 80) (αρ. 16, παρ. 1).

Ειδικότερα για τις ΔΕΥΑ

- Συμμετέχουν στη διαδικασία προγραμματισμού (αρ. 4).
- Διέπονται από τις διατάξεις του αρ. 7 για τα έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων (αρ. 8, παρ. 2β).

Για τους ΟΤΑ και τις ΔΕΥΑ ισχύουν και οι ακόλουθες διατάξεις, από τις οποίες οι δύο πρώτες παρ' όλο που έχουν περιληφθεί και στη κατηγορία 4.1. κρίθηκε σκόπιμο να αναφερθούν κι εδώ:

- Το δικαίωμα χρήσης νερού περιορίζεται στο ανώτατο όριό των πραγματικών αναγκών του δικαιούχου, φυσικού ή νομικού προσώπου ιδιωτικού ή δημόσιου δικαίου και οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης και το πλεονάζον υπόλοιπο διατηρείται σε εφεδρεία για την απόδοσή του σε άλλο πρόσωπο για την ίδια ή άλλη χρήση (αρ. 9, παρ. 2).
- Φορείς δημόσιοι ή ιδιωτικοί που διαχειρίζονται νερά κοινής αφέλειας πρέπει να συντηρούν τις εγκαταστάσεις τους για την πρόληψη ή αποφυγή απωλειών και να επιδιορθώνουν αμέσως κάθε σχετική βλάβη (αρ. 9, παρ. 8).
- Εφόσον κατά τη δημοσίευση αυτού του νόμου έχει κατασκευαστεί το 75% τουλάχιστον του συμβατικού αντικειμένου έργων που κατά κύριο λόγο προορίζονται για κάλυψη υδρευτικών αναγκών ΟΤΑ, συνδέσμων κοινοτήτων ή ΔΕΥΑ, ο νομάρχης μπορεί με απόφασή του να παραχωρεί τους αναγκαίους υδατικούς πόρους (αρ. 15, παρ. 5).

Κατηγορία 4.3.: Περιλαμβάνονται διατάξεις του νόμου που αφορούν τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, εκτός του δημόσιου τομέα και τα φυσικά πρόσωπα, δηλαδή τους πολίτες (ιδιώτες), πέρα απ' όσες αναφέρθηκαν στην κατηγορία 4.1. για το σύνολο των ενδιαφερόμενων και υπαγόμενων στο νόμο:

- Είναι δυνατή η εκτέλεση έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων για ίδια παραγωγική χρήση μέχρι να καλυφθούν οι πραγματικές ανάγκες τους, καθώς και πέρα ή ανεξάρτητα απ' αυτές, εφόσον εξυπηρετεί την κοινή ωφέλεια (αρ. 8, παρ. 1).
- Για την εκτέλεση σχετικού έργου απαιτείται άδεια που χορηγείται από την αντίστοιχη αρχή, ύστερα από αίτηση που συνοδεύεται από επαρκή στοιχεία μελέτης (αρ. 8, παρ. 2).
- Δεν απαιτείται υποβολή στοιχείων μελέτης σε περίπτωση που οι ανάγκες χαρακτηρίζονται αρμόδια περιορισμένες (αρ. 8, παρ. 3).
- Η άδεια για τη χρήση νερού χορηγείται από την αντίστοιχη αρχή, ύστερα από αίτηση, που περιλαμβάνει ποιοτικά και ποσοτικά στοιχεία (αρ. 9, παρ. 11).
- Σε περίπτωση κατασκευής έργου αξιοποίησης χορηγείται ενιαία άδεια χρήσης νερού και κατασκευής του αντίστοιχου έργου (αρ. 9, παρ. 1, εδαφ. 3).
- Η διάθεση λυμάτων, βιομηχανικών αποβλήτων, κλπ στους υδατικούς αποδέκτες γίνεται σύμφωνα με το ν. 1650/86 (αρ. 12, παρ. 1).
- Επιτρέπεται η διάθεση νερού για κάλυψη αναγκών, που δεν εξυπηρετούνται από δημόσια κλπ έργα σε λειτουργία, ύστερα από άδεια του αρμόδιου φορέα χρήσης (αρ. 13, παρ. 2).
- Για κάθε διαφορά ουσίας, από την έκδοση διοικητικής πράξης, που προβλέπεται από τον νόμο, αρμόδια είναι τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια (αρ. 17, παρ. 1).
- Στην αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων υπάγονται οι ιδιωτικές διαφορές που δημιουργούνται από παράνομη στέρηση δικαιωμάτων στους υδατικούς πόρους (αρ. 17, παρ. 2).

5. Υδατικά Διαμερίσματα και Περιφέρειες

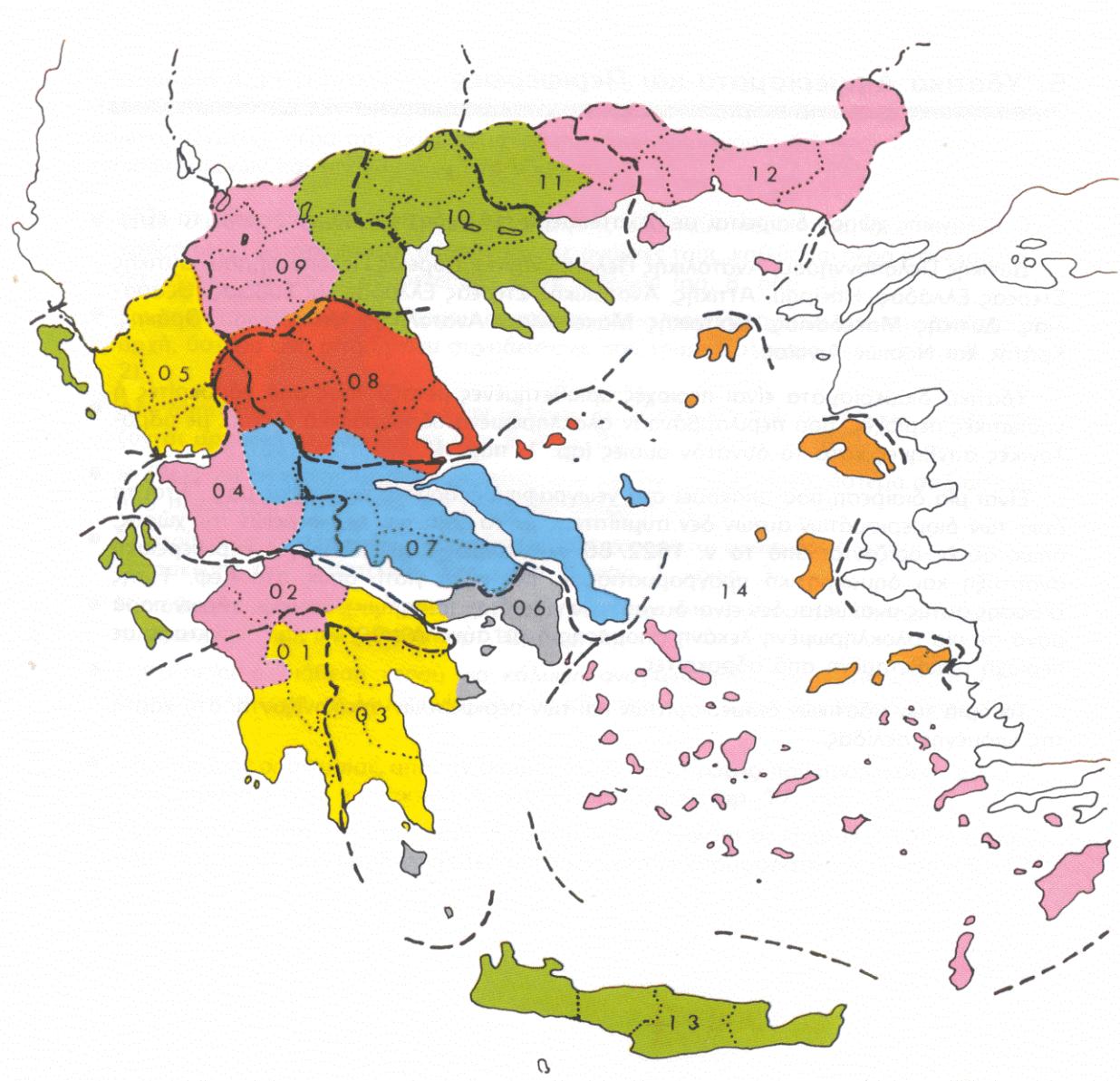
Ο ελληνικός χώρος διαιρείται σε δεκατέσσερα (14) υδατικά διαμερίσματα, τα εξής:

Δυτικής Πελοποννήσου, Ανατολικής Πελοποννήσου, Βόρειας Πελοποννήσου, Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, Ηπείρου, Αττικής, Άνατολικής Στερεάς Ελλάδας και Εύβοιας, Θεσσαλίας, Δυτικής Μακεδονίας, Κεντρικής Μακεδονίας, Ανατολικής Μακεδονίας, Θράκης, Κρήτης και Νησιών Αιγαίου.

Υδατικά διαμερίσματα είναι περιοχές οριοθετημένες μεταξύ τους από υδροκρίτες ή νησιωτικές περιοχές, που περιλαμβάνουν ολοκληρωμένα υδρογραφικά δίκτυα, με υδρολογικές συνθήκες κατά το δυνατόν όμοιες (αρ. 1, παρ. 4).

Είναι μία διαίρεση που υπακούει στα γεωγραφικά δεδομένα της χώρας μας. Έτσι τα όρια των διαμερισμάτων αυτών δεν συμπίπτουν με τα όρια των περιφερειών της χώρας, όπως αυτές ορίζονται από το ν. 1622/86 για «τοπική αυτοδιοίκηση - περιφερειακή ανάπτυξη και δημοκρατικό προγραμματισμό». Και αυτό γιατί, όπως στο Κεφ. 1 της έκδοσης αυτής αναλύεται, δεν είναι δυνατόν να γίνει διαχείριση των υδατικών πόρων παρά μόνο σε μία ολοκληρωμένη λεκάνη απορροίς ή σε σύνολό τους και κατ' επέκταση σε περιοχή οριοθετημένη από υδροκρίτες.

Τα όρια των υδατικών διαμερισμάτων και των περιφερειών απεικονίζονται στο χάρτη της επόμενης σελίδας.

ΤΑ ΥΔΑΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

01 Δυτ. Πελ/νήσου	08 Θεσσαλίας
02 Βορ. Πελ/νήσου	09 Δυτ. Μακεδονίας
03 Ανατ. Πελ/νήσου	10 Κεντρ. Μακεδονίας
04 Δυτ. Στερ. Ελλάδας	11 Ανατ. Μακεδονίας
05 Ηπείρου	12 Θράκης
06 Αττικής	13 Κρήτης
07 Ανατ. Στερ. Ελλάδας	14 Νήσων Αιγαίου

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

- — — Όρια Υδατικού Διαμερίσματος
..... Όρια Νομών
- Τα χρώματα υποδηλώνουν τις περιφέρειες του ν. 1622/86.

6. Η εισηγητική έκθεση και ο νόμος 1739/87

Στη συνέχεια παρατίθεται η Εισηγητική Έκθεση του σχεδίου νόμου, όπως κατετέθηκε στη Βουλή και ο νόμος 1739/87 για τη διαχείριση των υδατικών πόρων, όπως τελικά διαμορφώθηκε και δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου : «Διαχείριση των υδατικών πόρων».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Οι υδατικοί πόροι θεωρούνται σήμερα απαραίτητη προϋπόθεση τόσο για την ανάπτυξη καθέ είδους δραστηριότητας, όσο και για τη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας στο χώρο.

Τις τελευταίες δεκαετίες στη χώρα μας η συνεχής επέκταση των αρδεύσεων, οι ανάγκες για χρήση νερού στη βιομηχανία, ο ταχύς ρυθμός της τουριστικής ανάπτυξης, η ραγδαία εξέλιξη των αστικών κέντρων, παράλληλα με τις απατήσεις για τη διατήρηση της ισορροπίας στο περιβάλλον, έχουν σαν συνέπεια τη σταθερή αύξηση της ζήτησης νερού κατάλληλης ποιότητας για κάθε χρήση.

Η αύξηση αυτή της ζήτησης, σε συνδυασμό με την ταυτόχρονη αύξηση των πηγών ρύπανσης του νερού, οδηγεί στη δημιουργία σοβαρών προβλημάτων στην προγραμματισμένη ανάπτυξη διακύρων περιοχών.

Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών, δύος ήδη γίνει από δύος αποδεκτό, είναι αναγκαία η χάραξη μιας συνεπόντιας εθνικής υδατικής πολιτικής, που θα στηρίζεται στην ορθολογική διαχείριση του συστήματος «υδατικός πόρος - χρήση του».

Ο νόμος αύτός θεσμοθετεί τις διαδικασίες και τα δργανά που θα επιτρέψουν την άσκηση της διαχείρισης των υδατικών πόρων, σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο.

Κρίνεται σκόπιμο, πριν απ' όλα, να αναλυθεί η έννοια και οι σύνθηκοι της «διαχείρισης».

1. Διαχείριση νερού - έννοια και σύνθηκοι.

Στο σύστημα «υδατικός πόρος - χρήση του», που πιο πάνω αναφέρθηκε, η φυσική διάσταση υπερέχει στον πόλο «υδατικός πόρος» (που εκφράζεται πρακτικά σαν απόληψη νερού από το φυσικό περιβάλλον και επιστροφή σ' αυτό) και αναφέρεται κύρια στις επιπτώσεις πάνω στο φυσικό περιβάλλον. ενώ στον πόλο «χρήση» υπερέχει η κοινωνικο-οικονομική διάσταση, μια και αναφέρεται απ' ευθείας στους σύνθηκους του χρήστη.

Έργο της ορθολογικής διαχείρισης των υδατικών πόρων, προϋπόθεση για μια συνεπή υδατική πολιτική, είναι :

η δράση πάνω στους δύο αυτούς πόλους, «υδατικός πόρος» - προσφορά και «χρήση» - ζήτηση.

ο συντονισμός για την εναρμόνιση των αντιπαραθέσεων που εμφανίζονται στην πράξη μεταξύ τους.

Η δράση πάνω στον πόλο «υδατικός πόρος» έχει στόχους :

α) τη διεύρωση και τη διευθέτηση της ελλειμματικότητας της φυσικής προσφοράς σε νερό στο χώρο, ή της εξάντλησης στο γρόνι που υπάρχει ή διαπιστώνεται σε σχέση με τη ζήτηση,

β) την πρόνοια για την περίσσεια νερού που υπάρχει ή διαπιστώνεται σε σχέση με ζημιές ή βλάβες που μπορούν να προκληθούν (πλημμύρες, κλπ.).

Οι σύνθηκοι αυτοί επιτυγχάνονται με τον προγραμματισμό της μεταφοράς, ρύθμισης και συντήρησης των υδατικών πόρων, με κριτήρια ποσοτικά και ποιοτικά, σε σχέση βέβαια και με το κάθε είδος χρήσης.

Η δράση πάνω στον πόλο «χρήση» έχει στόχους :

α) την ελαχιστοποίηση των σημερινών ή μελλοντικών αναγκών ανάμεσα στην προσφορά και στη ζήτηση του νερού,

β) την αποφυγή ή εξομάλυνση των ενδεχομένων συγκρούσεων ανάμεσα στις διάφορες οικονομικά ανταγωνιστικές χρήσεις,

γ) τον προσανατολισμό της ζήτησης σ' εκείνες τις χρήσεις νερού, στις οποίες στοχεύουν τα προγράμματα ανάπτυξης της χώρας.

Οι σύνθηκοι αυτοί επιτυγχάνονται επεμβαίνοντας με κοινωνικά και οικονομικά κριτήρια στη δυνατότητα προσφοράς (ποσοτικής και ποιοτικής) του συγκεκριμένου υδατικού πόρου, στα χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου φυσικού του περιβάλλοντος (κακή ποιότητα, μόλυνση, διαταραχμένη οικολογική ισορροπία) και στη ζήτηση κατά χρήση (συγκεκριμένη ποιότητα και ποσότητα για κάθε είδος χρήση).

Επομένως για την άσκηση της ορθολογικής διαχείρισης των νερών απαιτείται συντονισμένη και ταυτόχρονη αντιμετώπιση σε τέσσερα επίπεδα :

Θεσμικό : νομοθετική κάλυψη και διοικητική δομή.

Οικονομικό : καθορισμός αναγκών σε νερό μέσα από τα αναπτυξιακά προγράμματα, καταμερισμός οικονομικών βαρών κατά κατηγορία χρήσεων, προσανατολισμός ζήτησης μέσα από οικονομικές διαδικασίες.

Κοινωνικό - περιβαλλοντικό : μελέτη συμπεριφοράς, προτεραιοτική δράση με κατά το δυνατόν οικονομικά επιχειρήματα, προστασία περιβάλλοντος.

Τεχνολογικό : επεξεργασία και εφαρμογή προγραμμάτων υποδομής, που να βασίζονται σε σύγχρονες τεχνολογίες μεθόδους και να εξαρτώνται από εθνικές πολιτικές επιλογές.

2. Η κατάσταση σήμερα.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας σε διάφορους υδατικούς πόρους, μπορούμε να πούμε ότι διακρίνονται σε δύο κατηγορίες.

Σ' αυτά που οφελούνται στην άνιση κατανομή στο χώρο και το χρόνο της φυσικής προσφοράς και της ζήτησης νερού για κάθε χρήση, καθώς και στα προβλήματα που δημιουργήσε το είδος της ανάπτυξης, του ακολουθήθηκες, και της διοικητικής οργάνωσης που δεν παρείχαν τη δυνατότητα συντονισμού και ενίσιας πολιτικής.

Οι υδατικοί πόροι χαρακτηρίζονται σήμερα στη χώρα μας φυσικό αγαθό σε ανεπάρκεια κι αυτό φαίνεται και από τα παρακάτω γεγονότα :

α) Από τη σύγκρουση στην πράξη των συμφερόντων και δραστηριοτήτων των αρμόδιων φορέων χρήσης (π.χ. Υπουργείος-ΔΕΗ στον Αλιάκμονα),

β) Την αναγκαιότητα κατασκευής μεγάλων έργων μεταφοράς νερού (π.χ. Μόρνος - Αθήνα, Εκτροπή Αχελώου - Θεσσαλία, Λλιάκμονας - Θεσσαλονίκη),

γ) Από την αναγκαιότητα σύναψης διμερών συμφωνιών για τα διακρατικά ποταμά.

Αποδεικνύεται έτοις διά το νερό, σαν Φυσικός Πόρος που συμμετέχει στις παραγωγικές διαδικασίες, έχει δυναμικά υπεισέλθει και προσδιορίζει πλέον τη δυνατότητα ή αδυνατία επέκτασης των παραγωγικών δραστηριοτήτων, καθορίζοντας πολλές φορές και αυτή την παραγωγικότητα και αποδοτικότητά τους.

Ειδικότερα η έλλειψη σήμερα από τη χώρα μας ενός φορέα διαχείρισης υδατικών πόρων, σε συνδυασμό με την ύπαρξη πολλών φορέων με σαφή προσανατολισμό προς μια χρήση και με επικαλυπτόμενες ή και αλληλοσυγχρουόμενες αρμοδιότητες στο κύκλωμα του νερού, δυσχεραίνει την προσπάθεια για ορθολογική διαχείριση και εμπεριέχει το κίνδυνο να αποτελέσει το φρένο στην πραγματωσή της ή και το άλλοι της δροιας αδράνειας.

Αντίστοιχα, η υφιστάμενη νομοθεσία είναι εκτεταμένη, καλύπτει ανάγκες άλλων εποχών που έχουν πια ξεπεραστεί, με βασικό χαρακτηριστικό τη διάσπαση κατά χρήση ή κατά κατηγορία χρήσης αριθμούς αρχής.

Επισημανόταν επομένως η έλλειψη νομοθεσίας σχετικής με τα θέματα διαχείρισης του συνόλου των υδατικών πόρων (με την έννοια που παραπάνω αναλύθηκε), με κύριο αποτέλεσμα την αδυναμία συντονισμού - συντονισμού

των αναγκαίων ενεργειών για κάλυψη των σχετικών αναγκών μιας περιοχής και στη συνέχεια την κατασπατάληση προσπάθειας και πόρων.

Εκτός δημοσίου από την έλλειψη σύγχρονου και αποτελεσματικού νομοθετικού πλαισίου, πρέπει να επισημανθεί η σοβαρή έλλειψη πληροφόρησης, που είναι ατελής και γενικά μη αξιοποιητή για θέματα ποιότητας και ποσότητας των υδατικών πόρων, κατανομής τους στο χώρο και το χρόνο, επιπέδου αξιοποίησης αυτών κλπ. Είναι έτοι φανερό ότι δεν έχουν αντίστοιχα οργανωθεί συστήματα πληροφόρησης, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις.

Εδώ πρέπει να προσθέσουμε το χαμηλό επίπεδο ανάπτυξης της επιστημονικής έρευνας και την έλλειψη σχετικής προηγμένης τεχνολογίας.

3. Ο σκοπός του νόμου.

Το σχέδιο νόμου, που υποβάλλεται, έχει σκοπό τη δημιουργία θεσμικού και οργανωτικού υπόβαθρου, που είναι απαραίτητο για την ορθολογική διεκπερίση των διαχειρίσεων των υδατικών πόρων της χώρας σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο και την αντιμετώπιση των προβλημάτων που αναφέρθηκαν.

Αναλυτικότερα ο νόμος αυτός :

α) Δημιουργεί το πλαίσιο για το συνδυασμό του πραγματισμού ανάπτυξης με την προγραμματισμένη χρήση της βασικής αυτής πρώτης ύλης, στο χρόνο και στο χώρο, με γενική σύγχρονη τη μεγιστοποίηση της αποδοτικότητας των πόρων και δραστηριοτήτων, καθώς με ταυτόχρονη μέριμνα για τη διατήρηση και των αναγκαίων αποθεμάτων για το μέλλον και των περιβαλλοντικών φυσικών δυνατοτήτων για νέες επιλογές,

β) Συμπληρώνει τη σειρά των νόμων που έχουν ψηφιστεί για τη διαχείριση άλλων φυσικών πόρων (օρυκτοί πόροι, αδρανή, γεωθερμικά, πετρέλαια, εναλλακτικές μορφές ενέργειας) και για το περιβάλλον,

γ) Ενισχύει την προσπάθεια της χώρας σ' όλα τα επίπεδα για εκσυγχρονισμό στις δομές, διοικητικές και οργανωτικές.

4. Οι κύριες κατευθύνσεις του νόμου.

Για την εξυπηρέτηση του σκοπού του νόμου, δύος πιο πάνω αναφέρεται, υιοθετούνται οι ακόλουθες αρχές και βασικές κατευθύνσεις όσον αφορά :

α) στο χαρακτηρισμό του νερού,

β) στη διοικητική οργάνωση για τη διαχείρισή του, σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο, καθώς και στην οριοθέτηση των αρμοδιοτήτων των κατά κατηγορία χρήσης αρχών,

γ) στη διαδικασία προγραμματισμού, και τέλος,

δ) στον έλεγχο των χρήσεων.

Αναλυτικά :

α) Το νερό χαρακτηρίζεται φυσικό αγαθό και κατοχύρωνται σαν μέσο για την εξυπηρέτηση των αναγκών του κοινωνικού συνόλου. Η διαχείρισή του ασκείται από το κράτος και στον προγραμματισμό του συμμετέχουν κοινωνικοί φορείς, σε περιφερειακό επίπεδο,

β) Το σύνολο της χώρας διακρίνεται σε 14 Υδατικά Διαμερίσματα, που αποτελούν διοικητικές μονάδες χώρου για τα θέματα των υδατικών πόρων (περιφερειακή οργάνωση).

Προβλέπονται κεντρικός και περιφερειακοί φορείς διαχειρίστες (Δ/νση Υδατικού Δυναμικού και Φυσικών Πόρων και Περιφερειακές Υπηρεσίες Διαχείρισης Υδατικών Πόρων αντίστοιχα), εντεταγμένοι οργανικά στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας (ΥΒΕΤ), υπό την ιδιότητά του σαν αρμόδιου για τους Φυσικούς Πόρους Υπουργείου.

Προβλέπονται ακόμη, σε κεντρικό επίπεδο Διύπουργική Επιτροπή Υδάτων (ΔΕΥΔ) με εκπροσώπηση των συναρμοδίων για υδατικά θέματα Υπουργείων και σε περιφερειακό επίπεδο Περιφερειακές Επιτροπές Υδάτων (ΠΕΥΔ) ανά Υδατικό Διαμέρισμα, όπου εκπροσωπούνται το κράτος και οι κοινωνικοί φορείς του Υδατικού Διαμερίσματος. Τα όργανα αυτά είναι γνωμοδοτικά.

Οι αποφάσεις για τα θέματα πολιτικής διαχείρισης των υδατικών πόρων εκδίδονται με κοινές αποφάσεις των Γηπουργικών, Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος-Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Βιομηχανίας-Ενέργειας και Τεχνολογίας,

γ) Το ΥΒΕΤ είναι αρμόδιο για την κατάρτιση και την υποβολή για έγκριση των πραγματισμάτων ανάπτυξης των υδατικών πόρων της χώρας.

Τα προγράμματα αυτά διαχρίνονται σε μακροχρόνια εθνικά (πάνω από 5 χρόνια), μεσοχρόνια εθνικά και κατά Υδατικό Διαμέρισμα (έως 5 χρόνια) και ειδικών σκοπών.

Απ' αυτά, τα μακροχρόνια, εκπονούνται με ανεξάρτητη διαδικασία και εγχρένονται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος-Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Βιομηχανίας-Ενέργειας και Τεχνολογίας, ενώ τα μεσοχρόνια κατά τη διαδικασία του Ν. 1622/86 και κατά τη περιόδου επόμενης της περιόδου αφορά τη χωρική διάσταση της περιφέρειας. Για την εκπόνηση του προγράμματος λαμβάνεται υπόψη η γνώμη της ΔΕΥΔ (και των ΠΕΥΔ προκειμένου περί μεσοπρόθεσμων κατά Υδατικό Διαμέρισμα προγραμμάτων), όπου συμπεριλαμβάνεται και η γνώμη της πιθανής μειοψηφίας,

δ) Το κράτος επιβάλλει έλεγχο στις χρήσεις του νερού, ώστε να είναι δυνατή η διευθέτηση της εξέλιξης της ζήτησης και ευχερέστερος ο σχεδιασμός της διαχείρισης των υδατικών πόρων.

Ο έλεγχος αυτός επιτυγχάνεται μέσω άδειας που εκδίδεται από την αρμόδια κατά περιπτώση αρχή για κάθε χρήση.

Καθορίζει ακόμα ο νόμος τις περιπτώσεις και τις διαδικασίες επιβολής περιορισμών στις χρήσεις, όταν αυτό κρίνεται αναγκαίο.

5. Άλλες ρυθμίσεις του νόμου.

Πέρα από τους ορισμούς, το χαρακτηρισμό του νερού και τη διοικητική οργάνωση της διαχείρισής του, οι βασικότερες διατάξεις που περιλαμβάνονται στο Σχέδιο του Νόμου αφορούν στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των δημοσίων φορέων, των νομικών και φυσικών προσώπων καθώς και των ΟΤΑ, σε θέματα :

Έρευνας για τον προσδιορισμό των υδατικών πόρων,

Διατήρησης και προστασίας των υδατικών πόρων και του υδατικού οικοσυστήματος τους,

Έργων αξιοποίησης των υδατικών πόρων,

Χρήσεων νερού, μεταξύ των οποίων πρώτη προτεραιότητα έχει η ύδρευση.

Τέλος ρυθμίζονται διάφορα θέματα υδατικών σχέσεων.

Η εφαρμογή όλων των παραπάνω προβλέπεται από το νόμο ότι θα γίνεται σύμφωνα με τους στόχους και τις προτεραιότητες των εκάστοτε εγκεκριμένων προγραμμάτων κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης της χώρας και των περιφερειών της.

Κρίνεται ότι η εφαρμογή του νόμου αυτού και των ρυθμίσεις διατάξεων που θα ακολουθήσουν κατ' επιταγή του :

Θα μειώσει κατά πολύ τα προβλήματα που υπάρχουν σε σχέση με τα νερά,

Θα αυξήσει την παραγωγικότητα των διοικητικών φορέων,

Θα αποτελέσει τη βάση για την επίλυση σοβαρών σχετικών προβλημάτων στο επίπεδο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης,

Θα οδηγήσει στην αποφυγή μη αντιστρέψιμων επεμβάσεων που προκαλούν μείωση της ελεύθερης επιλογής στο μέλλον, και έμεσα θα οδηγήσει σε ταχύτερους ρυθμούς κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης στη χώρα μας.

Άλλωστε, χώρες που προηγήθηκαν στον τομέα αυτό έχουν θεσπίσει σχετικούς νόμους και έχουν οργανώσει σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο διοικητικά σχήματα για τη διαχείριση των νερών ανά αυτοτελή υδατική περιοχή και όχι σύμφωνα με τη διοικητική τους διάρεση.

Ακολουθώντας τις παραπάνω γενικές αρχές το περιεχόμενο αυτού του νόμου συντίθεται από τις ακόλουθες ενότητες :

1. Ορισμοί βασικών εννοιών (Κεφάλαιο Α')
2. Γενικές Διατάξεις (Κεφάλαιο Β')
3. Διαδικασία προγραμματισμού (Κεφάλαιο Γ')
4. Έρευνα για προσδιορισμό υδατικών πόρων (Κεφάλαιο Δ')
5. Έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων (Κεφάλαιο Ε')
6. Χρήση νερού (Κεφάλαιο ΣΤ')
7. Διατήρηση και προστασία υδατικών πόρων (Κεφάλαιο Ζ')
8. Γενικές ρυθμίσεις και μεταβατικές διατάξεις (Κεφάλαιο Η').

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Ορισμοί

Άρθρο 1.

Στόχος του άρθρου αυτού είναι ο καθορισμός του περιχομένου μιας σειράς βασικών όρων που συνδέονται με τους υδατικούς πόρους, τις σχετικές μ' αυτούς δραστηριότητες, καθώς και τους αρμόδιους φορείς της δημόσιας διοίκησης.

Έτσι καθορίζεται το περιεχόμενο όρων όπως : «υδατικοί πόροι», «προσδιορισμός αυτών», «διαχείριση», «ισοζύγιο προσφοράς - ζήτησης», «αρχές αρμόδιες κατά κατηγορία χρήσης», «φορείς έρευνας».

Οι έννοιες των όρων αυτών καθορίζονται με κριτήρια επιστημονικά και με βάση τη διεθνή γνώση και εμπειρία.

Τέλος, καθορίζονται και θεσμοθετούνται 14 μονάδες χώρου με κοινές υδρολογικές συνθήκες, τα γενικά Διαμερίσματα, που αποτελούν το χώρο εφαρμογής της διαχείρισης των υδατικών πόρων σε περιφερειακό επίπεδο. Τα Διαμερίσματα αυτά δεν συμπίπτουν συνήθως με τα λοιπά διοικητικά δριτα (επαρχιών, νομών, περιφερειών) και καθορίζονται κατ' εξαίρεση του νόμου 1650/1986 (παρ. 4, άρθρο 68).

Η ευρύτητα των όρων που περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο αυτό επιδιώχθηκε έχοντας υπόψη ότι η διαχείριση των υδατικών πόρων, σαν θέμα νομοθετικής ρύθμισης, αποτελεί νέο αντικείμενο και η διατύπωση ορισμών θα επηρεάσει τις κατευθύνσεις ερμηνείας του νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Γενικές Διατάξεις

Άρθρο 2.

Στο άρθρο χαρακτηρίζεται το νερό σαν φυσικό αγαθό, που προορίζεται για την ικανοποίηση κοινωνικών αναγκών και ορίζεται ότι η διαχείρισή του ασκείται σύμφωνα με το νόμο αυτό, δηλαδή με κριτήρια κοινωνικά.

Στη συνέχεια ορίζεται ότι τα προερχόμενα από άλλες χώρες νερά υπάγονται στις διατάξεις του νόμου αυτού, ενώ ειδικότερο όρο διαχείρισης των θερμομεταλλικών νερών (δύον δεν χαρακτηρίζονται ενεργειακοί πόροι) εκδίδονται με Προεδρικό Διάταγμα.

Τέλος, ορίζεται ότι Προεδρικά Διατάγματα, που προβλέπονται απ' το νόμο, μπορούν να ενσωματώνονται σε ενιαίο σύνολο με απότερο σκοπό την καδικοποίηση της υδατικής νομοθεσίας.

Άρθρο 3.

Το άρθρο αυτό ορίζει αρμόδιο για την διαχείριση των νερών, μέχρι την απόδοσή τους στις χρήσεις, το Υπουργείο Βιομηχανίας Ενέργειας και Τεχνολογίας (ΥΒΕΤ), υπό την ιδιότητά του σαν αρμόδιο για τους φυσικούς πόρους Υπουργείο.

Οι σχετικές με τη διαχείριση των υδατικών πόρων αρμοδιότητες ασκούνται σε κεντρικό επιτελικό επίπεδο από την υφιστάμενη Διεύθυνση Υδατικού Δυναμικού και Φυσικών Πόρων και σε επίπεδο υδατικού διαμερίσματος από τις Περιφερειακές Υπηρεσίες Διαχείρισης Υδατικών Πόρων, που συνιστώνται σταδιακά με σχετικά Προεδρικά Διατάγματα.

Οι κύριες αρμοδιότητες των Υπηρεσιών αυτών στα δύο πιο πάνω επίπεδα είναι :

Η απόκτηση κατά το δυνατόν ακριβούς γνώσης των υδατικών πόρων της χώρας και της χρονικής τους εξέλιξης, η τήρηση αρχείων των σχετικών δεδομένων και ο συντονισμός των φορέων έρευνας για την ενημέρωση των γνώσεων αυτών. Τελική επιδιώκηση είναι η διαμόρφωση υδατικών ισοζυγίων για κάθε υδατική περιοχή και η κατανομή των πόρων στις χρήσεις, σύμφωνα με τις δυνατότητες και τις απαιτήσεις των χρήσεων λαμβάνοντας υπόψη πρόβλεψη για την προστασία των υδατικών πόρων, καθώς και μελλοντικές ανάγκες.

Η ευθύνη στην κατάρτιση των προγραμμάτων ανάπτυξης των υδατικών πόρων της χώρας, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 του νόμου.

Με βάση τα παραπάνω δεδομένα, ο συντονισμός και η παρακολούθηση των δραστηριοτήτων αξιοποίησης, χρήσης και προστασίας των υδατικών πόρων των κατά κατηγορία χρήσης αρμόδιων αρχών.

Ειδικότερα η κεντρική υπηρεσία επεξεργάζεται και εισηγείται την υδατική πολιτική της χώρας, και μεριμνά για την οργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών, τις οποίες στη συνέχεια συντονίζει και ελέγχει τις διαπεριφερειακές σχέσεις.

Με σκοπό την άσκηση συντονισμένης διαχείρισης των υδατικών πόρων, σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, αλλά και την κατά το δυνατόν σύντομη και ολοκληρωμένη αντιμετώπιση των προβλημάτων, που πιθανώς δημιουργεί στις αρμόδιες αρχές η λήψη μιας σχετικής απόφασης, προβλέπεται η σύσταση δύο Επιτροπών γνωμοδοτικού χαρακτήρα : της Διεύθυνσης Επιτροπής Υδάτων (ΔΕΥΔ) σε κεντρικό επίπεδο και των Περιφερειακών Επιτροπών Υδάτων (ΠΕΥΔ) ανά γενικό Διαμέρισμα.

Στη ΔΕΥΔ μετέχουν (5) μόνιμα μέλη, εκπρόσωποι των Υπουργείων Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος - Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Βιομηχανίας - Ενέργειας και Τεχνολογίας (ΥΒΕΤ) και έκτακτα κατά περίπτωση μέλη, δηλαδή εκπρόσωποι άλλων Υπουργείων, διατάξεις θέματα αρμοδιότητάς τους.

Στη ΔΕΥΔ παραπέμπονται θέματα σχετικά με τους γενικούς πόρους για γνωμοδότηση, από τους αρμόδιους για υδατικά θέματα Υπουργούς. Στη γνωμοδότησή της περιλαμβάνονται και οι απόψεις της τυχόν μειοψηφίας.

Προκειμένου για τα θέματα που αφορούν συγκεκριμένο γενικό Διαμέρισμα, λαμβάνει υπόψη της και τη γνώμη της αντίστοιχης ΠΕΥΔ.

Οι αποφάσεις για τα θέματα που γνωμοδοτεί η ΔΕΥΔ εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού ΒΕΤ και συνυπογράφονται από τους Υπουργούς των Υπουργείων, που συμμετέχουν στη ΔΕΥΔ.

Σε κάθε ΠΕΥΔ μετέχουν οι Γενικοί Γραμματείς των περιφερειών που περιλαμβάνονται μερικά ή ολικά στο γενικό Διαμέρισμα, ο νομάρχης και από ένας εκπρόσωπος του

Νομαρχιακού Συμβουλίου, της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών και της Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων κάθε νομού, που περιλαμβάνεται ολικά ή μερικά στο Γδατικό Διαμέρισμα, καθώς και ο Προιστάμενος της Περιφερειακής Υπηρεσίας Διαχείρισης Γδατικών Πόρων.

Με την κοινή Υπουργική απόφαση Ιδρυσης κάθε ΠΕΓΔ είναι δυνατόν, ανάλογα με την ιδιαιτερότητα του αντίστοιχου Διαμερίσματος, να προβλέπεται η εκπροσώπηση κι άλλων φορέων.

Το κύριο έργο των ΠΕΓΔ είναι η γνωμοδότηση προς τη ΔΕΥΔ πάνω στα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων του Διαμερίσματος, και στα διάφορα προβλήματα των πόρων και των χρήσεών τους.

Τέλος εγκρίνουν την εξειδίκευση του μεσοχρόνιου προγράμματος του Γδατικού Διαμερίσματος κατά λεκάνη απορροής.

Η εκπροσώπηση κοινωνικών φορέων στις Επιτροπές αυτές εξασφαλίζεται από τη μια πλευρά την ενημέρωση των αρχών για την άποψη του κοινωνικού συνόλου πάνω στα υδατικά θέματα της περιοχής του και από την άλλη την κοινωνική αποδοχή των αποφάσεων των σχετικών με τη διαχείριση του νερού που, όπως ο νόμος αυτός ορίζει, αποτελεί φυσικό αγαθό για την εξυπηρέτηση αναγκών του κοινωνικού συνόλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Διαδικασία Προγραμματισμού.

'Αρθρο 4.

Στο άρθρο αυτό ορίζεται η διαδικασία του προγραμματισμού ανάπτυξης των υδατικών πόρων της χώρας και αποδίδονται στο Υπουργείο Βιομηχανίας - Ενέργειας και Τεχνολογίας (ΥΒΕΤ) οι αρμοδιότητες για την κατάρτιση και την υποβολή για έγκριση των προγραμμάτων αυτών.

Ο προγραμματισμός ανάπτυξης των υδατικών πόρων γίνεται κατά παρέκκλιση του ν. 1622/86 περί δημοκρατικού προγραμματισμού, όσον αφορά την περιφερειακή διάσταση, μια και αυτή σχετίζεται άρρηκτα με τη λεκάνη απορροής και δχι με διοικητικές περιφέρειες.

Τα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων είναι μακροχρόνια εθνικά (διάρκεια πάνω από 5 χρόνια), μεσοχρόνια εθνικά και κατά Γδατικό Διαμέρισμα (διάρκεια ως 5 χρόνια) και, ειδικών σκοπών.

Το μακροχρόνιο εθνικό πρόγραμμα καταρτίζεται απότην κεντρική υπηρεσία του ΥΒΕΤ, με βάση προτάσεις των αρμόδιων κατά κατηγορία χρήσης αρχών και των φορέων έρευνας.

Το μεσοχρόνιο εθνικό πρόγραμμα καταρτίζεται κι' αυτό από την πιο πάνω υπηρεσία με τον ίδιο τρόπο, και επί πλέον με βάση το ισχύον μακροχρόνιο πρόγραμμα ανάπτυξης και τις προτάσεις των Περιφερειακών Υπηρεσιών και υποβάλλεται για γνωμοδότηση στην ΔΕΥΔ, μαζί με τις γνωμοδότησεις των αντίστοιχων ΠΕΓΔ για τις προτάσεις των Περιφερειακών Υπηρεσιών του ΥΒΕΤ.

Το πρόγραμμα αυτό εκπονείται και εγκρίνεται στα πλαίσια της αντίστοιχης διαδικασίας των μεσοχρόνιων αναπτυξιακών προγραμμάτων του ν. 1622/86.

Το εγκεκριμένο μακροχρόνιο εθνικό πρόγραμμα εξειδίκευται ανά Γδατικό Διαμέρισμα από την κεντρική υπηρεσία του ΥΒΕΤ και μέσα στα πλαίσια της εξειδίκευσης αυτής με βάση τα αντίστοιχα μεσοχρόνια περιφερειακά και νομαρχιακά αναπτυξιακά πρόγραμματα του ν. 1622/86 εκπονούνται τα μεσοχρόνια ανά Γδατικό Διαμέρισμα πρόγραμμα ανάπτυξης υδατικών πόρων από τις περιφερειακές υπηρεσίες του ΥΒΕΤ και υποβάλλονται για γνωμοδότηση στις ΗΕΓΔ.

'Όλα τα μεσοχρόνια πρόγραμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων, περιλαμβάνουν και ενδεικτική κατ' έτος χρηματοδότηση την έργων, μελετών και ερευνών.

Εξαιρουμένων των μεσοχρόνιων εθνικών, τα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων, περιλαμβανομένων και των προγραμμάτων ειδικών σκοπών, εγχρίνονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος - Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Βιομηχανίας - Ενέργειας και Τεχνολογίας, ύστερα από γνωμοδότηση της ΔΕΥΔ.

Τα εγκεκριμένα κατά Γδατικό Διαμέρισμα μεσοχρόνια προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων εξειδικεύονται ανά λεκάνη απορροής ή άλλη υδατική περιοχή, από την αντίστοιχη Περιφερειακή Υπηρεσία Διαχείρισης, ενώ προβλέπεται διαδικασία ελέγχου στις περιπτώσεις που οι εξειδικεύσεις εξέρχονται των πλαισίων των εγκεκριμένων προγραμμάτων.

Η ένταξη έργων - μελετών και ερευνών στους επήσιους προϋπολογισμούς δημοσίων επενδύσεων γίνεται με μέριμνα των αρμόδιων για το έργο - μελέτη - έρευνα φορέων.

Η εφαρμογή των μεσοχρόνιων προγραμμάτων ανάπτυξης των υδατικών πόρων παρακολουθείται από το ΥΒΕΤ σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο.

Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι η διαδικασία προγραμματισμού και η παρακολούθηση της εφαρμογής των προγραμμάτων αποτελεί το βασικό εργαλείο των αρμόδιων υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων στην άσκηση του ρόλου τους σαν συντονιστικού οργάνου των δραστηριοτήτων της έρευνας, αξιοποίησης, χρήσης και προστασίας των υδατικών πόρων της χώρας.

Προβλέπεται δτι με την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού, μεταξύ άλλων :

Θα αρθούν δυσλειτουργίες και επικαλύψεις μεταξύ των αρμόδιων αρχών και φορέων σε διάφορα την άσκηση των αρμόδιοτήτων τους, αφού το πρόβλημα της κατανομής των υδατικών πόρων στις χρήσεις γίνεται από το ΥΒΕΤ και ανάγεται στη διαδικασία προγραμματισμού.

Θα προσανατολιστεί ορθολογικότερα η έρευνα και θα συνδεθεί αποφασιστικά με την κάλυψη τεραρχημένων αναγκών, και

Θα αποφευχθεί κατασπατάληση οικονομικών και υδατικών πόρων και ανθρώπινης προπάθειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Έρευνα για Πρωτοβουλία Γδατικών Πόρων.

'Αρθρο 5.

Στόχος του άρθρου αυτού είναι ο ορισμός του κεντρικού φορέα, που θα συντονίζει τις δραστηριότητες έρευνας, θα προωθεί αυτήν και θα διατηρεί το κεντρικό χρήσιο των στοιχείων που προκύπτουν από τις έρευνες των σχετικών φορέων.

Συγκεκριμένα το Υπουργείο Βιομηχανίας - Ενέργειας και Τεχνολογίας (ΥΒΕΤ) στα πλαίσια του ρόλου του, σαν αρμόδιου φορέα για τη διαχείριση των υδατικών πόρων, αναλαμβάνει και τον συντονισμό των δραστηριοτήτων για τον προσδιορισμό των υδατικών πόρων του ελληνικού χώρου, καθώς και την προώθηση των σχετικών ερευνών, σε συνεργασία με τους αρμόδιους κατά περιπτώση φορείς.

Έτσι προβλέπεται η τήρηση από το ΥΒΕΤ κεντρικού αρχείου - μητρώου των στοιχείων της έρευνας, και υποχρέωνται οι αρμόδιοι φορείς να δημιουργούν τα αποτελέσματα των ερευνών και να κοινοποιούν τα στοιχεία α' αυτό.

Τέλος, δίνεται η εξουσιοδότηση έκδοσης Προεδρικού Διατάγματος για τον καθορισμό του είδους των στοιχείων, υποχρεώσεων, κυρώσεων, ή άλλων συνεπειών παράβασης των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Ειδικότερα, για τη δημιουργία στοιχείων, που αφορούν παραμεθόριες ή διακρατικές λεκάνες, απαιτείται κοινή έγκριση των Υπουργείων Εξωτερικών και ΒΕΤ.

Άρθρο 6

Με το άρθρο αυτό παρέχεται το δικαίωμα της έρευνας για τον προσδιορισμό των υδατικών πόρων σε κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο, ενώ ταυτόχρονα θεσμοθετείται υποχρέωση διάθεσης των στοιχείων της έρευνάς του στους αρμόδιους κρατικούς φορείς. Προεδρικό Διάταγμα θα καθορίσει τις κυρώσεις για περίπτωση άρνησης παροχής στοιχείων.

Τέλος, καθίσταται υποχρεωτική η χρήση και αξιολόγηση, κατά προτεραιότητα, των δημοσιευμένων και ελεγμένων στοιχείων του άρθρου 5 σε κάθε έρευνα και μελέτη, που γίνεται για λογαριασμό φορέων του Δημόσιου Τομέα, σχετική, ακόμα και έμμεσα, με τους υδατικούς πόρους. Είναι προφανής ο στόχος και η σκοπιμότητα της διάταξης αυτής: συντονισμένη δράση, χρήση δημοσιευμένων στοιχείων, συνεχής έλεγχος και αξιολόγηση αυτών, αποφυγή επικαλύψεων στην ανάθεση μελετών και κατ' επέκταση κατασπατάλησης οικονομικών πόρων και ανθρώπινης προσπάθειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων

Άρθρο 7.

Στο άρθρο αυτό προβλέπονται οι δροις και οι προϋποθέσεις κατασκευής, από φορείς του Δημόσιου τομέα, έργων αξιοποίησης των υδατικών πόρων, δηλαδή έργων που καθιστούν υδατικούς πόρους κατάλληλους για χρήση, κατά κύριο λόγο με ρύθμιση, συγχέντρωση ή και μεταφορά.

Συγχειριμένα, η εκτέλεση των έργων αυτών επιτρέπεται εφόσον εναρμονίζονται ή και εντάσσονται στα ισχύοντα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων, όπως αυτά περιγράφονται στο άρθρο 4.

Τη μέριμνα για τη μελέτη, επίβλεψη και εκτέλεση των έργων αυτών έχουν οι αρμόδιες κατά κατηγορία χρήσης αρχές σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

Σε περιπτώσεις έργων πολλαπλής χρήσης εθνικής κλίμακας, όπου εμπλέκονται περισσότεροι από ένα φορείς, με κοινή Λπόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας - Ενέργειας και Τεχνολογίας (ΥΒΕΤ) και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών, καθορίζονται οι δροις διαχείρισης των υδατικών πόρων, καθώς και ο τρόπος κατανοής των δαπανών κατασκευής και λειτουργίας τους. Για ανάλογα έργα, σε επίπεδο Διατακτικού Διαμερίσματος, τα παραπάνω καθορίζονται από την αντίστοιχη περιφερειακή υπηρεσία Διαχείρισης του ΥΒΕΤ. Στην πρώτη περίπτωση απαιτείται γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής και στη δεύτερη της σχετικής Περιφερειακής Επιτροπής Έδατων.

Άρθρο 8.

Πέρα από τον Δημόσιο τομέα, δίνεται η δυνατότητα εκτέλεσης έργων αξιοποίησης των υδατικών πόρων και σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου ή φυσικά πρόσωπα, προκειμένου για αξιοποίηση πόρων για ίδια χρήση, μέχρι όμως την κάλυψη των πραγματικών τους αναγκών και εφόσον τα έργα δεν έρχονται σε αντίθεση με τα ισχύοντα προγράμματα ανάπτυξης.

Το Υπουργείο Βιομηχανίας - Ενέργειας και Τεχνολογίας (ΥΒΕΤ) επεξεργάζεται τα στοιχεία και δροις, με βάση τα οποία καθορίζονται οι ανάγκες των ενδιαφερομένων, όπως περιγράφεται στο επόμενο άρθρο 9, παρ. 5.

Επίσης δίνεται η δυνατότητα εκτέλεσης έργων και πέρα απ' την κάλυψη των πραγματικών αναγκών των ενδιαφερομένων, εφόσον αποδειγμένα εξυπηρετείται η κοινή αρέλειση. Στην περίπτωση αυτή ορίζεται η σχετική διαδικασία και οι δροις διαχείρισης του έργου.

Για την εκτέλεση δημόσιων έργων από πρόσωπα του άρθρου αυτού απαιτείται άδεια, που χορηγείται από την αρμόδια κατηγορία χρήσης αρχής.

Στο άρθρο περιγράφονται συνοπτικά οι προϋποθέσεις, οι εξαιρέσεις και η διαδικασία χορήγησης της προβλεπομένης άδειας και παρέχεται η εξουσιοδότηση έκδοσης κοινών Υπουργικών Αποφάσεων του Υπουργού ΒΕΤ και των συναρμόδιων για την λεπτομερή περιγραφή των παραπάνω στοιχείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Χρήση νερού

Άρθρο 9.

Με το άρθρο αυτό το δικαίωμα χρήσης νερού που έχει κάθε πρόσωπο ασκείται μετά από έκδοση σχετικής άδειας από την αρμόδια κατά κατηγορία χρήσης αρχή ή από το Υπουργείο Βιομηχανίας-Ενέργειας και Τεχνολογίας (ΥΒΕΤ) προκειμένου για πολλαπλή χρήση.

Η διαδικασία αυτή, σε συνδυασμό με την αντίστοιχη των άρθρων 7 και 8 αποτελεί σημαντική τομή στη μέχρι σήμερα πρακτική, σύμφωνα με την οποία οποιοδήποτε πρόσωπο του Δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα χρησιμοποιεί υδατικούς πόρους σε ποσότητα, ποιότητα και χρόσους που εξυπηρετούν μόνον δικές του ανάγκες, με αποτέλεσμα τη δημιουργία σοβαρών επιπτώσεων στους ίδιους τους πόρους και την αδιναμία προγραμματισμού ανάπτυξης.

Τα σχετικά με τη διαδικασία έκδοσης και ελέγχου τήρησης των άδειών καθορίζονται με Ηρεδρικό Διάταγμα, που εκδίδεται με πράταση των Υπουργών ΒΕΤ και των κατά χρήση αρμόδιων.

Όπου απαιτείται άδεια κατασκευής έργων για την αξιοποίηση των υδατικών πόρων, εκδίδεται ειναία άδεια και για τη χρήση ενώ ίσταν η χρήση του νερού γίνεται από έργα διανομής, την άδεια παίρνει μόνο ο φορέας διανομής.

Το δικαίωμα χρήσης νερού πειριούζεται στο ανώτατο όριο των πραγματικών αναγκών και η πλεονάζουσα ποσότητα νερού διατηρείται με μέριμνα της Περιφερειακής Υπηρεσίας Διαχείρισης για να αποδοθεί σε άλλες χρήσεις. Κάθε ενδιαφερόμενος φορέας χρήσης μπορεί, με αίτησή του, να ζητήσει τη χρήση των πόρων αυτών. Η απόφαση για το θέμα αυτό λαμβάνεται από τον αρμόδιο ή τους συναρμόδιους Νομάρχες μετά από γνωμοδότηση της Περιφερειακής Υπηρεσίας Διαχείρισης. Είναι δύμα δυνατόν το θέμα να παραπεμφεί στη Διύπουργη Επιτροπή Έδατων (ΔΕΥΔ) με πρωτοβουλία του αρμόδιου Νομάρχη ή κάθε ενδιαφερομένου, αν αφορά διανομαρχικό ή μείζονος σημασίας θέμα ή αν 2 μήνες μετά την κατάθεση της αίτησης δεν έχει εκδοθεί απόφαση. Στην περίπτωση αυτή η απόφαση ισχύει και ως άδεια χρήσης.

Η άδεια χρήσης νερού προηγείται οποιασδήποτε άδειας εγκατάστασης ή επέκτασης μονάδας, που χρειάζεται νερό για να λειτουργήσει. Σε χρήσης νερού για ικανοποίηση απομικών ή οικογενειακών αναγκών δεν απαιτείται άδεια χρήσης, εφόσον η χρήση αυτή δεν επεκτείνεται σε παραγωγικές δραστηριότητες για διάθεση ή εκμετάλλευση προϊόντων ή υπηρεσιών.

Για τον προσδιορισμό των πραγματικών αναγκών κάθε δικαιούχου χρήσης νερού και κατά συνέπεια για την εφαρμογή σειράς δικτάξεων του νόμου, το ΥΒΕΤ χναλαμβάνει τον καθορισμό των ανωτάτων και κατωτάτων ορίων των αναγκών ποσοτήτων νερού, κατάλληλης ποιότητας, για ορθολογική χρήση σε κάθε περίπτωση.

Είναι δυνατή η ανάκληση άδειας χρήσης νερού προκειμένου οι συγκεκριμένοι υδατικοί πόροι να καλύψουν ανάγκες άλλης χρήσης που απαιτείται ανώτερη ποιότητα νερού, αφού δημόσιος έχουν εξασφαλιστεί για το δικαιούχο οι επαρκείς ποσότητες, κατάλληλους για τις ανάγκες του νερού, με τον ίδιο ή μικρότερο κόστος.

Τέλος, η ύδρευσή προηγείται όλων των άλλων χρήσεων. Το δικαίωμα για τη χρήση αυτή καταργείται μόνον, όταν το ΥΒΕΤ εισηγηθεί άτι οι ανάγκες καλύπτονται από έργα κοινής αφέλειας ή περιορίζεται άταν απόφαση της επεκτείνεται πέραν του αναγκαίου, με απόφαση του οικείου Νομάρχη.

Αρθρο 10.

Με το δέρθρο αυτό προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής περιορισμού στη χρήση νερού.

Συγκεκριμένα, σε περίπτωση που φυσικά αίτια προκαλούν μείωση της ποσότητας ή αλλοίωση της ποιότητας υδατικών πόρων, δίνεται η δυνατότητα ανακατανομής των ποσοτήτων νερού, κατά χρήση, με παράλληλη τροποποίηση των σχετικών προγραμμάτων.

Παρέχεται ακόμα η δυνατότητα επιβολής περιορισμών στις αναγκαίες κατά χρήση ποσότητες νερού, για λόγους εξικονόμησης, σε περιπτώσεις που μπορεί να γίνει επαναχρησιμοποίησή του σε υφιστάμενες ή νέες δραστηριότητες.

Τα σχετικά με την εφαρμογή της διάταξης αυτής καθορίζονται με Προεδρικό Διάταγμα, που εκδίδεται απ' τον Γ' πουργό Βιομηχανίας Ενέργειας και Τεχνολογίας (ΒΕΤ) και τους κατά περίπτωση συναρμόδιους Γ' πουργούς, μετά από γνωμοδότηση της ΔΕΓΔ.

Σε σοβαρές περιπτώσεις που, κατά την εκπόνηση των προγραμμάτων ανάπτυξης των υδατικών πόρων, διαπιστώνεται η ανάγκη μεταφοράς νερού από ένα Διατάκτικο Διακαίρισμα σε άλλο ή άλλα, απαιτείται έκδοση σχετικής απόφασης από τους Γ' πουργούς Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος - Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Βιομηχανίας - Ενέργειας και Τεχνολογίας, μετά από γνωμοδότηση της ΔΕΓΔ, η οποία μεταξύ των άλλων συνεκτιμά και τα πορίσματα μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων της μεταφοράς αυτής και στα δύο Διαμερίσματα. Στην απόφαση αυτή περιγράφονται αναλυτικά τα σχετικά με τις ποσότητες και χρήσεις των νερών, και τις σχέσεις μεταξύ των αντίστοιχων Περιφερειακών Γηπρεσών Διαχείρισης. Προβλέπεται ακόμα η δυνατότητα παροχής αντισταθμιστικών οφελών στην περιοχή από την οποία αντλούνται πόροι.

Η τιμολόγηση του νερού, για κάθε χρήση, θεωρείται βασικό «εργαλείο» εφαρμογής της επιθυμητής υδατικής πολιτικής και προσανατολισμού της ζήτησης σε χρήσεις, που στοχεύουν τα προγράμματα ανάπτυξης της χώρας και των περιοχών της.

Για το λόγο αυτό δίνεται η εξουσιοδότηση έκδοσης κοινών Γ' πουργικών αποφάσεων, με τις οποίες αντιμετωπίζονται η διαδικασία και οι μέθοδοι κοστολόγησης, νερού, οι περιπτώσεις τιμολόγησης και άλλα συναφή θέματα. Η κοστολόγηση νερού κρίνεται ακόμα αναγκαία για την απόδοση του κόστους παραγωγής στον αντίστοιχο για κάθε περίπτωση τομέα και για τον έλεγχο της παραγωγικότητάς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Διατήρηση και προστασία υδατικών πόρων

Αρθρο 11.

Επειδή στη διαχείριση των υδατικών πόρων η ποιοτική και ποσοτική υπόσταση τους είναι άρρηκτα συνδεδεμένες, στο δέρθρο αυτό περιλαμβάνονται διατάξεις για τη διατήρηση και προστασία τους, αν και πολλές πλευρές του θέματος αυτού αντιμετωπίζονται στον ν. 1650/86 για το περιβάλλον.

Συγκεκριμένα, και για πρώτη φορά νομοθετικά, επιβάλλεται σα χρήση υδατικών πόρων, ορισμένη ποσότητα για την προστασία και διατήρηση του υδατικού συστήματος και προσδιορίζεται η διαδικασία καθορισμού και ένταξης της ποσότητας αυτής στα σχετικά προγράμματα.

Τη ποχέρωση όλων είναι η μέριμνα εξασφάλισης της ποιοτικής και ποσοτικής κατάστασης των υδατικών πόρων, σε δρια και με διαδικασίες που καθορίζονται με Προεδρικό Διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Γ' πουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος - Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Βιομηχανίας Ενέργειας και Τεχνολογίας (ΒΕΤ) για

θέματα ποσότητας, ή σύμφωνα με το ν. 1650/86 για θέματα ποιότητας.

Ο Νομάρχης ή οι Νομάρχες μιας περιοχής, μπορεί να επιβάλλουν περιορισμούς ή άλλα μέτρα στη χρήση υδατικών πόρων, ύστερα από πρόταση των Περιφερειακών Γηπρεσών του ΥΒΕΤ, σε περιπτώσεις που αυτό κρίθει αναγκαίο για τη διατήρηση ή αποκατάσταση των ποιοτικών ή και ποσοτικών τους ορίων. Σε περίπτωση που οι περιορισμοί αυτοί δεν επιβάλλονται σε διάστημα δύο (2) μηνών, η πρόταση υποβάλλεται στον Γ' πουργό ΒΕΤ, που εκδίδει σχετική απόφαση με τον κατά περίπτωση συναρμόδιο Γ' πουργό.

Στο δέρθρο προβλέπεται ακόμα ξεχωριστή διαδικασία επιβολής μέτρων προστασίας υδατικών πόρων, που προορίζονται για ύδρευση, μέσω ένδοσης κοινών αποφάσεων των Γ' πουργών Εσωτερικών, Γεωργίας - Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και ΒΕΤ.

Επίσης, προβλέπεται διαδικασία χαρακτηρισμού σαν πρώτη προτεραιότητας της χρήσης ποσότητας νερού για προστασία, σε περίπτωση προστατευτέων υδατικών πόρων.

Τέλος, ιδιαίτερα σημαντική για την προστασία των υδατικών πόρων και απαραίτητη προϋπόθεση για την ύπαρξη τους ως υδατικών συστημάτων κρίνεται η ελάχιστη διατηρητικά παροχή σ ποταμούς και αντίστοιχων το ελάχιστο ύψος στάθμης σε λίμνες, δροι που για πρώτη φορά εντάσσονται στη νομοθεσία της χώρας. Στο δέρθρο αυτό περιγράφεται η διαδικασία καθορισμού των μεγεθών αυτών.

Αρθρο 12.

Στο δέρθρο αυτό περιλαμβάνονται ορισμένες διατάξεις για τον έλεγχο διαφόρων δραστηριοτήτων, που τυχόν αλλοιώνουν την ποιοτική ή και ποσοτική κατάσταση των υδατικών πόρων, πέραν αυτών που προβλέπονται στο N. 1650/86 για το περιβάλλον και αναφέρεται η διαδικασία εφαρμογής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

Γενικές ρυθμίσεις και μεταβατικές διατάξεις

Αρθρο 13.

Η βασική επιδιωκή των διατάξεων του δέρθρου αυτού είναι η επιβολή ελέγχου στις μέχρι σήμερα υφιστάμενες και ανεξέλεγκτες χρήσεις υδατικών πόρων και περιορισμών του δικαιώματος χρήσης κάθε κατηγορίας στο δρio των πραγματικών αναγκών του δικαιούχου, όπως οι ανάγκες αυτές προκύπτουν από την εφαρμογή του δέρθρου 9 παρ. 5.

Αντιμετωπίζονται ακόμα οι περιπτώσεις και προϋποθέσεις διάθεσης, δηλαδή μεταφοράς και πώλησης νερού μέσα ή και έξω από τη χώρα. Αναφέρεται η διαδικασία χορήγησης σχετικής άδειας, καθώς και οι εξαιρέσεις. Τέλος ενισχύεται για άλλη μια φορά στο νόμο, η ανάγκη μέριμνας για θέματα ύδρευσης.

Αρθρο 14.

Στο δέρθρο αυτό προβλέπονται διατάξεις, στα πλαίσια της ήδη υφιστάμενης νομοθεσίας, σχετικές με τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που δημιουργούνται στο κράτος και τους πολίτες από την εκτέλεση ερευνών, μελετών και έργων σχετικών με τους υδατικούς πόρους, όπως απαλλοτριώσεις, δουλειές, διάφορες διευκολύνσεις, και σχετικές νόμιμες αποζημιώσεις.

Αρθρο 15.

Στο δέρθρο αυτό περιλαμβάνονται ορισμένες σημαντικές μεταβατικές διατάξεις. Συγκεκριμένα:

α. Σε περίπτωση που παρουσιάζονται στην πράξη ανταγωνιστικές χρήσεις νερού, όμοιες ή διαφορετικές, γεγονός που προβλέπεται, ότι θα εξαληφθεί με την εφαρμογή του νόμου (διαδικασία προγραμματισμού), η απόφαση για την

κατανομή των ποσοτήτων νερού κατά χρήση λαμβάνεται από τον Γ' πουργό Βιομηχανίας Ενέργειας και τεχνολογίας (ΒΕΤ) και τους συναρμόδιους Γ' πουργούς.

β. Κοινή απόφαση των Γ' πουργών Γεωργίας και ΒΕΤ καθορίζει τις ποσότητες νερού και τις αποδημιώσεις λίγω απώλειας ενέργειας σε περιπτώσεις διάθεσης νερού για αρδευτικούς σκοπούς ανάντι υφισταμένων ΥΠΕ της ΔΕΗ.

γ. Παρέχεται εξουσιοδότηση έκδοσης Προεδρικού Διατάγματος για τον καθορισμό της διαδικασίας και προθημάς έκδοσης των αδειών χρήσεων νερού, που προβλέπεται στο άρθρο 9 παρ. 1, σε ήδη υφιστάμενα δικαιώματα και χρήσεις.

δ. Επειδή ο νόμος ορίζει ότι οι Περιφερειακές Γ' πηρεσίες Διαχείρισης του ΓΒΕΤ ιδρύονται σταδιακά, προβλέπεται ότι τις αρμοδιότητες τους ασκεί η κεντρική υπηρεσία. Τις ίδιες αρμοδιότητες μπορεί να ασκήσει η αντίστοιχη Γ' πηρεσία γειτονικού Ύδατικού Διαμερίσματος.

'Άρθρο 16.

Κατ' αρχήν προβλέπεται η κατάργηση όλων των διατάξεων που είναι αντίθετες ή ανάγονται σε θέματα που ρυθμίζονται ειδικά από το νόμο αυτό.

Ειδικότερα καταργείται από το «αποκλειστικό προνόμιο» της ΔΕΗ που της παρέχεται με τον ίδρυτικό της νόμο 1468/50 (άρθρο 2) το μέρος που αφορά στην κατά τη δική της κρίση έκταση χρησιμοποίησης των ρεόντων υδάτων, ποταμών και λιμνών, για την εκπλήρωση των σκοπών της.

Για να μη δημιουργηθεί νομοθετικό κενό στα θέματα διαχείρισης υδατικών πόρων και κύρια στη χρήση νερού προβλέπεται ότι, δημοσίευσης των διατάξεων του νόμου αυτού ή για τη θέσπιση των ειδικότερων ρυθμίσεων είναι αναγκαία η έκδοση Προεδρικών Διαταγμάτων ή άλλων αποφάσεων για την εξειδίκευση ορισμένων θεμάτων, ή κατάργηση των υφισταμένων διατάξεων επέρχεται με την έναρξη ισχύος των κανονιστικών αυτών πράξεων.

'Άρθρο 17.

Προβλέπεται χρονικό διάστημα 8 μηνών μεταξύ της δημοσίευσης και της έναρξης εφαρμογής του νόμου, με εξαίρεση τις διατάξεις που αφορούν την ίδρυση κεντρικών και περιφερειακών υπηρεσιών που ισχύουν από τη δημοσίευση.

Αθήνα, 22 Ιουλίου 1987

Οι Γ' πουργοί

Προεδρίας της Κυβέρνησης Εσωτερικών
Λ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Μ. ΗΛΙΑΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Εθνικής Οικονομίας Γεωργίας
Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ Γ. ΠΟΤΤΑΚΗΣ

Οικονομικών Χωροταξίας
Δ. ΤΣΟΪΒΟΛΑΣ και Δημοσίων Έργων

Βιομηχανίας, Ενέργειας
και Τεχνολογίας
Α. ΗΕΠΩΝΗΣ Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Α ΘΗΝΑ
20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1987

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
201

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1739

Διαχείριση των υδατικών πόρων και άλλες διαιτήσεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που φέρεται η Βουλή:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

Ορισμοί

'Αρθρο 1.

1. Υδατικοί πόροι: τους σκοίους δεν περιλαμβάνεται: το θαλάσσιο νερό, είναι:

α. Επιφυγεικά και υπόγεια νερά χωρίς διάχριση στην ποιότητα, την πρόσλευση ή τη δυνατή γρήση.

β. Νερά φυσικών πηγών, χερτζίων και υποθαλάσσιων.

γ. Θερμομεταλλικά: νερά, όπως εμπατικά, μεταλλικά ή αεριούχα, όπως ταχλικά. Στην κατηγορία κατήνεται περιλαμβάνονται: και τα νερά για εμφιάλωση ή άλλου τύπου υποσευχής με σκοπό την εμπορία.

2. Ως προσδιορισμός των υδατικών πόρων νοείται:

α. Ησοτοικός: Ο υπολογισμός και καθορισμός των διαφόρων φυσικών μεγεθών των υδατικών πόρων, όπως παραχές, στάθμες, κλίσεις, δύχοι, ισοζύγια.

β. Ποιοτικός: Η διαπίστωση της φυσικοχρηματικής και βιολογικής σύνταξης των υδατικών πόρων και η σύγχριση της με τη πρότυπα κοινότητας, κατά γρήση, τα οποία ισχύουν χάδι φορά.

γ. Τοπικός: Ο εντοπισμός στο χώρο των παραπάνω ποσοτικών μεγεθών και ποιοτικών παραμέτρων, τις σημεία και δικτομές δέστεων που προσδιορίζονται από τα αρμόδια δρյαγών κατά το νόμο κατόν.

δ. Χρονικός: Ο προσδιορισμός των παραπάνω μεγεθών και παραμέτρων σε χρόνους που καθορίζονται από τα αρμόδια δρյαγών.

ε. Διαχείριση υδατικών πόρων κατά το νόμο αυτόν νοείται: το σύστημα των μέτρων και δραστηριοτήτων που είναι απαραίτητα για την πληρότερη διαχείριση κάλυψη των αναγκών σε νερό για κάθε χρήση και κατά κύρια λόγο:

η. Η διευθέτηση της φυσικής προσφοράς του νερού, σε σχέση με τη γρήση του, τις περιοχές που υπάρχει έλλειψη ή προβλέπεται περιοδική ή οριστική εξάντληση του.

η. Η πρόνοια για την πρόληψη απωλειών νερού και για την κατά τη δυνατό αξιοποίηση πλευραναμάτων που μπαρεί να προ-

καλέσουν ζημίες ή ελάχιστες εξπειτίχες πληγμούς ή άλλων ζητιών.

γ. Η αντιμετώπιση των σημειευμάτων ή μελλοντικών ενεργητικών ανάμεσα στην προσφορά και στη γρήση του νερού.

δ. Η ακορυγή ή εξουμάλωση των συγχρούστων ανάμεσα σε θροίσεις ή ανταγωνιστικές γρήσεις.

ε. Ο προσανατολισμός της γρήσης στις γρήσεις νερού, στις οποίες αποδέπουν τα προγράμματα ανάπτυξης της χώρας.

σ. Η διατήρηση της υψηλότερης δυνατής κοινότητας νερού σε σχέση με την κατά προορισμό γρήση του.

ζ. Ο συντονισμός των δραστηριοτήτων έρευνας, αξιοποίησης, γρήσης και προστασίας των υδατικών πόρων.

η. Υδατικά διαμερίσματα είναι περιοχές οριωθετημένες μεταξύ τους από υδροκρίτες ή νησιωτικές περιοχές, που περιλαμβάνουν όλοκληρωμένα μηδεγματικά δίκτυα, με υδρολογικές συνδήσεις κατά το δυνατόν διάστημα.

Ο ελληνικός χώρος διαιρείται: στα εξής διεκτίστερα υδατικά διαμερίσματα: Δυτικής Πελοπονήσου, Ανατολικής Πελοπονήσου, Βόρειας Πελοπονήσου, Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, Ήπειρου, Αττικής, Ανατολικής Στερεάς Ελλάδας και Εύβοιας, Θεσσαλίας, Δυτικής Μακεδονίας, Κεντρικής Μακεδονίας, Ανατολικής Μακεδονίας, Θράσης, Ιεράπετρας και Νησιών Αιγαίου, όπως ειδικότερα παρουσιάζονται στο γάρτη που συνδέει τα νέρα απόντων.

κ. Υδατικό ισοζύγιο είναι: η απεικόνιση της δυναμικής εισοροπίας μεταξύ των εισροών και των εκροών νερού μιας ενιαίας υδατικής περιοχής στην ίδια χρονική περίοδο, αφού ληφθεί υπόψη η επωτερική διακύμανση των υδατικών αποδιέσμάτων.

λ. Ισοζύγιο προσφοράς — γρήσης είναι: η συνεκτίμηση της εξέλιξης των διαθέσιμων υδατικών πόρων και των πρωτετικών της γρήσης για χρήση νερού σε συγκεκριμένο χώρο και χρόνο, με σκοπό την προγραμματισμό της ανάπτυξης των υδατικών πόρων και τον προσανατολισμό των γρήσεων.

μ. Αρχές αρμόδιες κατά κατηγορία χρήσης των υδατικών πόρων είναι:

α. Το Γρουπγείο Γεωργίας για την αγροτική γρήση (άρδευση, κτηνοτροφία, ιχθυοκαλλιέργεια, αγροτοδιοικησία).

β. Το Επουργείο Εσωτερικών για την ύδρευση, εκδόση από την υδρευση Αθηνών και Θεσσαλονίκης, που ανήκει και στην αρμοδιότητα του Γρουπγείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

γ. Το Γρουγρείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων για τη χρήση με σκοπό την προστασία, όπως ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 11.

δ. Το Γρουγρείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας για τη βιομηχανική και την ενεργειακή χρήση, ανεξάρτητα από την αρμοδιότητά του για τους φυσικούς πόρους.

ε. Το Γρουγρείο Μεταφορών και Επικοινωνιών για τη χρήση των υδάτων στις μεταφορές.

στ. Το Γρουγρείο Πολιτισμού για τις αθλητικές χρήσεις.

ζ. Ο Εθνικός Οργανισμός Τουρισμού για ιαματικές και χρήσεις αναψυχής.

η. Η αρμοδιότητα για κάθε άλλη χρήση ασκείται από το Γρουγρείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Γρουγρείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, μπορεί να μεταδίδεται στη πρατάνια αρμοδιότητας σε άλλη χρήση.

Στις παραπόνω αρχές περιλαμβάνονται διεξοδοί: οι νομαρχικοί και περιφερειακού επικεπέδου υπηρεσίες τους.

8. Φορείς αρμόδιοι για την εκπόνηση και εκτέλεση προγραμμάτων έρευνας των υδατικών πόρων ή για τη συμμετοχή σ' αυτά είναι τα Γρουγρεία Επωτερικών, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Αποχλήσεων, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, καθώς και η Δημόσια Επιχειρηση Ηλεκτρισμού, το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μετελλευτικών Ερευνών, η Εθνική Μετεωρολογική Στρατηγική και το Εθνικό Κέντρο Θελάστικων Ερευνών. Φορείς εκπόνησης προγραμμάτων έρευνας ή συμμετοχής είναι επίσης τα Λ.Ε.Ι. και τα ερευνητικά κέντρα ή ινστιτούτα του ν. 1514/1985.

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Γρουγρείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, μπορεί να καθοριστούν και άλλοι φορείς με τις αρμοδιότητες της προηγούμενης παραγράφου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' Γενικές διατάξεις

Άρθρο 2.

1. Το νερό αποτελεί φυσικό αγαθό για την ικανοποίηση κοινωνικών αναγκών και η διαχείρισή του ασκείται έπως ορίζει ο νόμος αυτός.

2. Τα προερχόμενα από τις γειτονικές χώρες νερά υπάγονται στις ρυθμίσεις αυτού του νόμου.

3. Τα πρωτερικών διατάγματα, που προβλέπονται: από το νόμο αυτόν, μπορούν να κωδικοτοιούνται σε ενιαίο κείμενο.

Άρθρο 3.

1. Η διαχείριση των υδατικών πόρων, έως την απόδοσή τους για ορισμένες χρήσεις, είτε χντίστοχη κατά απαγόρευσης χρήσης αρχή, ασκείται από το αρμόδιο για τους φυσικούς πόρους Γρουγρείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Το Γρουγρείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας έχει την αρμοδιότητα συντονισμού και παρακολούθησης των δραστηριοτήτων έρευνας, αξιοποίησης, χρήσης και προστασίας των υδατικών πόρων. Επίσης, ελέγχει την άσκηση των δικαιωμάτων και την εκπλήρωση των υποχρέωσεων που αφορούν τις υδατικές σχέσεις στις περιπτώσεις που οι σχέσεις αυτές δεν ρυθμίζονται από το ίδιο.

2. Συνιστάται στο Γρουγρείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας Διωκουρική Επιτροπή Υδάτων (Δ.Ε.ΥΔ.), για οποία αποτελεί δραγανό γνωμοδοτικό, για τη διαχορήφωση της εθνικής πολιτικής διαχείρισης τών υδατικών πόρων. Στην Επιτροπή μετέχουν ανά ένας εκπρόσωπος από τα Γρουγρεία Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας,

Ενέργειας και Τεχνολογίας, ενπρόσωπος άλλων των υπαρχηγών πατέρων περίπτωσης τους Ι.Π.Μ.Ε., ως σύμβουλος χωρίς φήμο. Επίσης δύναται να μετέχει, μετά πρόσκληση του Γρουγρείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και χωρίς φήμο, εκπρόσωπος της Δημόσιας Επιχειρησης Ηλεκτρισμού ή άλλου οργανισμού, εφ' όποιον θα διπλωματική γνώμη που εμπίπτει στον αντικείμενο της δραστηριότητάς τους. Η επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Γρουγρείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Στη Δ.Ε.ΥΔ. ο Γρουγρός Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας ή ο αρμόδιος κατά περίπτωση υπουργός παραπέμπει δέματα σχετικά με τους υδατικούς πόρους για επεξεργασία και εισήγηση.

Οι αποφάσεις για τα δέματα στα οποία έχει γνωμοδοτήσει η Δ.Ε.ΥΔ. επιδίδονται από τον Γρουγρό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και υπογράφονται και από τους Γρουγρούς Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθώς και από τον κατά περίπτωση αρμόδιο υπουργό.

Αν πρόκειται για τα δέματα στα οποία έχει γνωμοδοτήσει η Δ.Ε.ΥΔ. ζητείται και λαμβάνεται υπόψη και εισήγηση της κατά την παρ. 4 αντίστοιχης περιφερειακής επιτροπής. Σε κάθε περίπτωση η γνώμη ή η εισήγηση της Δ.Ε.ΥΔ. περιλαμβάνει και τις απόψεις της τυχόν μειοφύσιας.

Με απόφαση του Γρουγρού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας ερίζεται η λειτουργία της Δ.Ε.ΥΔ., η οποία εδρεύει στο Γρουγρείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

3. Η υφιστάμενη στο Γρουγρείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας διεύθυνση υδατικού διαχείρισης συστήνεται σε πάρα πολλούς θέσεις, σχετικά με τα δέματα των υδατικών πόρων, τις απόλοινθες αρμοδιότητες:

α. επεξεργάζεται και εισηγείται στον Γρουγρό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας κα: στη Δ.Ε.ΥΔ. την υδατική πολιτική της χώρας,

β. καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων της χώρας, δημοσίες από το άρθρο 4,

γ. εξειδικεύει τα εθνικά προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων και κατανέμει τους υδατικούς πόρους κατά χρήση σε κάθε υδατικό Βιομέρισμα. με δάση, τα αντίστοιχα υδατικά ισοζύγια,

δ. αποδοίπεται με θέματα εθνικής κλίμακας και έχει την ευθύνη, σε συνέργαση με το Γρουγρείο Εσωτερικών, για δέματα που αφορούν διαχειτικά νερά,

ε. εμπομά για τη σταθερή αργάνωση των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων του Γρουγρού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας,

σ. παρακολουθεί τις περιεργασίες υπηρεσίες και συντονίζει τις διαπεριφερειακές σχέσεις,

ζ. εκπονεί ή αναθέτει την εκπόνηση των αναγκαίων μελετών για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, σύμφωνα με τις κατίμενες διατάξεις,

η. τηρεί αρχείο στοιχείων και πληροφοριών υδρολογικού ενδιαφέροντος. Η έναρξη και οι θιασικαίστες λειτουργίες που αρχίζουν: με απόφαση του Γρουγρού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας,

θ. παρέχει γραμματειακή εξιτηρέτηρη στη Δ.Ε.ΥΔ.

4. Με κοινή απόφαση των Γρουγρών Εσωτερικών, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, συνιστώνται Περιφερειακές Επιτροπές Υδάτων (Π.Ε.ΥΔ.) για κάθε διαχείρισης διαχείρισται, με τις απόλοινθες αρμοδιότητες:

α. γνωμοδοτούν προς τη Δ.Ε.ΥΔ. για το μετοχρόνιο πρόγραμμα ανάπτυξης των υδατικών πόρων του διαχείρισται, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 4,

β. γνωμοδοτούν προς τη Δ.Ε.Υ.Δ. για τα υδατικά δέματα του διαιμερίσματος, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου αυτού,

γ. συγκρίνουν την εξειδικεύση του μετοχεύνου προγράμματος του υδατικού διαιμερίσματος ανά λεκάνη απορροής, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 4.

Κάθε Π.Ε.Υ.Δ. αποτελείται από τους γενικούς γραμματείς των περιφερειών οι οποίες περ' λαμβάνονται οιλικά ή μερικά στο υδατικό διαιμερίσμα, από το νομάρχη και από έναν εκπρόσωπο του νομαρχιακού συμβουλίου, της Ένωσης Γεωργικών Συνεταρισμών, της Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων κάθε νομού, που περιλαμβάνεται οιλικά ή μερικά στο υδατικό διαιμερίσμα του αντίστοιχου περιφερειακού τμήματος της Τ.Ε.Ε., πανδώς και από τους προϊσταμένους των αντίστοιχων περιφερειών υπηρεσιών διαχείρισης των υδατικών πόρων του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και έγγειων διανομών του Υπουργείου Γεωργίας. Οι παραπάνω εκπρόσωποι μαζί με τους αναπληρωτές τους υποδεικνύονται από τις αρμόδιες όργανος τους και οι Π.Ε.Υ.Δ. συγκροτούνται με αντίστοιχη απόφαση ή αποφάσεις του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Με δύοις υπουργική απόφαση καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας των Π.Ε.Υ.Δ. και οι προδεσμίες υποβολής εισήγησης ή γνώμης, σε διεσειδείς απαιτήσεις από τον παρόντα νόμο. Με την ίδια απόφαση, μπορεί να προβλέπεται διευρυμένη σύνθεση της Π.Ε.Υ.Δ., αν αυτό επιβάλλεται από την ιδιαιτερότητα των αντίστοιχων υδατικών διαιμερίσματος.

5. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση των Γρουργών Προεδρίας της Κυβερνησης, Εσωτερικών, Οπονοματικών και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ανιστρέψτε: περιφερειακές υπηρεσίες διαχείρισης υδατικών πόρων για κάθε υδατικό διαιμερίσμα, οι οποίες ανήκουν οργανικά στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας καθώς έχουν τις απόλευτες αρμοδιότητες:

α. εξειδικεύουν την εδυνική υδατική πολιτική της χώρας, όπως αυτή καθορίζεται με τις αποφάσεις της παρ. 2 του άρθρου αυτού, στο υδατικό διαιμερίσμα και ελέγχουν την εφαρμογή της;

β. επεξεργάζονται: τα στοιχεία και συντάσσουν τα υδατικά ισοδύναμα του διαιμερίσματος κατά λεκάνη απορροής;

γ. καταρτίζουν το ισοζύγιο προσφοράς — διέτρησης γερού στα υδατικό διαιμέρισμα,

δ. καταρτίζουν τα μεροχρόνια προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων του διαιμερίσματος, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 4,

ε. εξειδικεύουν τα γενεκριμένα μετοχεύνια προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων του διαιμερίσματος ανά λεκάνη απορροής ή άλλη υδατική περιοχή καθορίζουν, μέσα στα πλαίσια και σύμφωνα με τις κατευθύνσεις των παραπάνω προγραμμάτων, τις προτεραιότητες χρήσης, κατανέμουν τους υδατικούς πόρους κατά χρήση και χρονολόγου τα προγράμματα συντάσσοντας στις γενικές γραμματείς των περιφερειών και τις νομαρχίες του διαιμερίσματος για εφαρμογή,

στ. συντονίζουν και εποπτεύουν τις δραστηριότητες έρευνας, αξιοποίησης, χρήσης και προστασίας των υδατικών πόρων του διαιμερίσματος και ελέγχουν την άσκηση των δικαιωμάτων και την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που αφορούν στις υδατικές σχέσεις στην περιοχή της αεθάνης τους,

ζ. εκπονούν ή αναδέτουν την εκπόνηση των αναγκαίων μελετών για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, σύμφωνα με τις καύματες διατάξεις,

η. παρέχουν γραμματειακή ενταρτείση στις Π.Ε.Υ.Δ.

Με τα ίδια ή με δύοις προεδρικά διατάγματα καθορίζονται: τα ακριβή ήρια κάθε υδατικού διαιμερίσματος και η έδρα κάθε περιφερειακής υπηρεσίας. Επίσης, καθορίζονται οι κλάδοι του μοντιέλου πρεσβωπικού και ο αριθμός των οργανικών θέσεων κάθε κλάδου, πανδώς και οι θέσεις των πρεσβωπικών με την οργανική σχέση στην εργασία της διαιτησίας της διαιμερίσης, η κατανομή των σε

ειδικότητες και τα απαιτούμενα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα για την προσληψή τους.

Αν κρίθει απαραίτητο για την εύρυθμη λειτουργία μιας περιφερειακής υπηρεσίας, μπορεί να ιδρύεται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας παράτημά της με έδρα που ορίζεται στην ίδια περιφέρεια.

6. Σε τρεις μήνες από την πλειονηματική σύντασης κάθε περιφερειακής υπηρεσίας του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας εκδίδεται η κατά την παρ. 4 απόφαση σύντασης της αντίστοιχης Π.Ε.Υ.Δ.. Με την ίδια κοινή υπουργική απόφαση μπορεί να συνιστώνται περισσότερες ως η Π.Ε.Υ.Δ..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

Διαδικασία προγραμματισμού

Άρθρο 4.

1. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας είναι υψηλός για την κατάρτιση και την υποβολή για την υπηρεσία των προγραμμάτων ανάπτυξης των υδατικών πέρισσων χώρας. Στα προγράμματα αυτά περιλαμβάνονται τα έργα των φορέων του δημόσιου τομέα και των δημοτικών επιχειρήσεων ύδρευσης—πορεύεται στην v. 1069/1980 (ΦΕΚ 191).

Τα προγράμματα αυτά διακρίνονται σε:

α. μετροχρόνια εδυνικά, που έχουν χρονική διάρκεια μεγαλύτερη από πέντε έτη,

β. μετοχρόνια εδυνικά, που περιλαμβάνουν έργα εδυνικής κλίμακας και σημασίας και έχουν χρονική διάρκεια από δύο ως πέντε έτη,

γ. μετοχρόνια κατά υδατικό διαιμέρισμα, που έχουν χρονική διάρκεια από δύο ως πέντε έτη, και δ. ειδικών σκοπών.

2. Η χρονική διάρκεια που καλύπτει κάθε μετροχρόνιο πρόγραμμα ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

3. Το μετροχρόνιο εδυνικό πρόγραμμα ανάπτυξης των υδατικών πόρων καταρτίζεται από την κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, με βάση προτάσεις των αρμόδιων κατά κατηγορία χρήσης προτάσεις των φορέων έρευνας που αναφέρονται στις παρ. 7 και 8 του άρθρου 1, υπενθύμιζεται για την υποχρεωτικότητη στη Διυποργική Επιτροπή Υδάτων (Δ.Ε.Υ.Δ.) και εγκρίνεται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

4. Τα μετροχρόνια εδυνικά και κατάρτισης προγράμματα συγχρίνονται στα πλαίσια των μετροχρόνιων προγραμμάτων κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης του v. 1622/1986 (ΦΕΚ 92), με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 1, όσον αφορά τα δρια των περιφερειών.

5. Το μετροχρόνιο εδυνικό πρόγραμμα ανάπτυξης των υδατικών πόρων καταρτίζεται από την κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, στα πλαίσια του μετροχρόνου, με ένατη προτάσεις των αρμόδιων κατά κατηγορία χρήσης προτάσεις των φορέων έρευνας, που αναφέρονται στις παρ. 7 και 8 του άρθρου 1, υπενθύμιζεται για την υποχρεωτικότητη στη Δ.Ε.Υ.Δ.. Στη Δ.Ε.Υ.Δ. επίσης υπενθύμιζεται για την υποχρεωτικότητη των Περιφερειακών Επιτροπών Υδάτων (Π.Ε.Υ.Δ.) σχετικά με την πρόταση των περιφερειακών υπηρεσιών. Τα πρόγραμμα εντάσσεται στο με-

σογχρόνιο εδών κάθι αναπτυξιακό πρόγραμμα, το προβλεπόμενο από το άρθρο 72 του ν. 1622/1986.

6. Κάθι μεσοχρόνιο πρόγραμμα ανάπτυξης των υδατικών πόρων κατά υδατικό διαμέρισμα καταρτίζεται από την αντίστοιχη περιφερειακή υπηρεσία διαχείρισης υδατικών πόρων, στα πλαίσια της εξειδίκευσης του μεσοχρόνου εδών καὶ προγράμματος της παρ. 5 για το υδατικό διαμέρισμα, που γίνεται από την κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας καὶ Τεχνολογίας, λαρισανούμενον υπόθικο των αντίστοιχων μεσοχρόνων περιφερειακών καὶ νομαρχικών προγράμματων κοινωνικής καὶ οικονομικής ανάπτυξης του ν. 1622/1986, οι οποίες καὶ τα πλαίσια αυτών. Το πρόγραμμα αυτό υποβάλλεται για γνωμοδότηση στην Π.Ε.Γ.Δ. καὶ εγκρίνεται από τους υπουργούς της παρ. 3 του άρθρου αυτού. Για την εξειδίκευση αυτή δεν απαιτείται έγκριση διλλογίας αρχής, εκτός αν γενικός γραμματέας περιφέρειας ή νομάρχης ή το 1/3 των μελών της Π.Ε.Γ.Δ. υποστηρίζουν με γραπτή ένταση διτι αυτό εξέρχεται από τα πλαίσια του εγκεκριμένου κατά υδατικό διαμέρισμα προγράμματος. Επί των εντόσεων αποφασίζουν, θέτερα από εισήγηση της περιφερειακής υπηρεσίας καὶ γνώμη της Δ.Ε.Γ.Δ., οι υπουργοί της παρ. 3 του άρθρου αυτού.

7. Τα μεσοχρόνια προγράμματα των παρ. 5 καὶ 6 του άρθρου αυτού περιλαμβάνουν ενδεικτικά στοιχεία τις την επίστια γρηγοριανή των έργων, μελετών καὶ ερευνών που έχουν ενταχθεί σε αυτά.

Η ένταξη των έργων, μελετών καὶ ερευνών στον επίστιο προϋπολογισμό δημόσιων επενδύσεων γίνεται με μέριμνα των χριστιανικών καταγορίας χρήστης αρχών, των φορέων έρευνας, των περιφερειών καὶ των νομαρχιών, σύμφωνα με το ν. 1622/1986. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας καὶ Τεχνολογίας παρακολουθεῖ σε επίστια διάσημη την εφαρμογή των μεσοχρόνιων προγράμματων σε εδών καὶ κατά υδατικό διαμέρισμα.

8. Τα ειδικά προτρόφιμα είναι δύο δεν περιλαμβάνονται στα παραπάνω, δύο, ενδεικτικά, προγράμματα μεταφοράς φρετών υλών, ιχνηλατήσεων. Λυτά υποβάλλονται στην Δ.Ε.Γ.Δ. καὶ εγκρίνονται από τους υπουργούς της παρ. 3 του άρθρου αυτού.

9. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πεδίτη των υπουργών της παρ. 3 του άρθρου αυτού, ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες που αφορούν το περιεχόμενο των προγραμμάτων, τη διαδικασία υποβολής των προτάσεων καὶ υποβολής των προγραμμάτων για έγκριση, τη διαδικασία εκπόνησης των μεσοκρόδιμων προγραμμάτων, εδνικών καὶ κατά υδατικό διαμέρισμα, τον τρόπο εναρμόνισης της διαδικασίας αυτής με την αντίστοιχη του δημοκρατικού προγραμματισμού, καθώς καὶ κάθε άλλη λεπτομέρεια αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'.

Έσεινα για τους υδατικούς πόρους

Άρθρο 5.

1. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας καὶ Τεχνολογίας, ως υπουργείο χρήσιμο για τους φυσικούς πόρους, συντονίζει τις δραστηρεύσεις για τον προσδιορισμό των επιφερειακών καὶ υπόκτησιν υδατικών πόρων στον ελληνικό χώρο σύμφωνα με τα προγράμματα του άρθρου 4 καὶ σε συνεργασία με τους κατά περίπτωση αρμόδιους φορείς, οι οποίοι αναφέρονται στην παρ. 8 του άρθρου 1, προωθεῖ τη σχετική έρευνα, με υκοπό την ορθολογική αναπτυξή, αξιοποίηση, διάθεση, χρήση καὶ προσπασία των.

2. Οι φορείς έρευνας των υδατικών πόρων, που αναφέρονται στην παραπάτη. Ως του άρθρου 1 του νόμου αποταύ, συντονώνουν τη συνεχή δάση καὶ σε τακτά χρονικά διαστήματα τις παρατηρήσεις τους για τα σχετικά αντικείμενα έρευνας καὶ δημοσιεύουν τα αποτελέσματα της έρευνας.

Το είδος των στοιχείων της έρευνας, η συγκότητα παρατηρήσεων, η τήρηση της υποχρέωσης δημοσιεύτας καὶ οι διοικητικές κυρώσεις ή άλλες συνέπειες της παραδοσής τους, καθώς καὶ κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια ορίζονται με προεδρικό διατάγματα που εκδίδονται με κοινή πρόταση του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας καὶ Τεχνολογίας καὶ των κατά περίπτωση αρμόδιων υπουργών ίστεσα από γνώμη της Διυπουργικής Επιτροπής. Υπόπουν

3. Οι φορείς έρευνας που αναφέρονται στην παρ. 8 του άρθρου 1 υποχρεούνται να κοινοποιούν τα πιο πάνω στοιχείων στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας καὶ Τεχνολογίας καὶ το οποίο τηρεί αρχές των στοιχείων αυτών. Κάθι ενδιαφέρομενος μπορεί να λάβει γνώση των στοιχείων αυτών.

4. Η δημοσίευση στοιχείων για λεκάνες υπορρήσης, που έρισκονται σε παραμεθδρίες περιοχές ή για εκείνες που δεν χρήσιμουν εξ αλοχήρου στον ελληνικό χώρο, υπόκειται στην κοινή έγκριση του Υπουργείου Εξωτερικών καὶ του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας καὶ Τεχνολογίας.

Άρθρο 6.

1. Κάθι υψηλό καὶ φυσικό πρόσωπο υποχρεούνται να διαδέται στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας καὶ Τεχνολογίας τα στοιχεία της έρευνας καὶ τις σχετικές πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με κοινή πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας καὶ Τεχνολογίας καὶ των υπαρχηγών που έχουν εκδοθεί σε εκτέλεσή του.

2. Κάθι υψηλό καὶ φυσικό πρόσωπο υποχρεούνται να διαδέται στο Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας καὶ Τεχνολογίας τα στοιχεία της έρευνας καὶ τις σχετικές πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με κοινή πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας καὶ Τεχνολογίας καὶ των υπαρχηγών που έχουν εκδοθεί σε επίπτωση άρνησης παροχής των πολιτών στοιχείων.

3. Τα στοιχεία των ερευνών του άρθρου 5 που έχουν ήδη ελεγχθεί καὶ δημοσιεύται λαμβάνονται υπόψη υποχρεωτικά καὶ αξιολογούνται: κατά προτεραιότητα, σε κάθε έρευνα ή μελέτη που γίνεται για λογαριασμό του Δημοσίου, των υργανισμών του Αυτοδιοίκησης, των νομικών περιστώπων δημόσιου δικαίου, των οργανισμών εγγείων δελτιώσεων καὶ των δημόσιων επιχειρήσεων καὶ στην οποία περιλαμβάνονται: άμεσα ή έμμεσα θέματα που συνδέονται με τα παραπάνω στοιχεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'.

Έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων

Άρθρο 7.

1. Η αξιοποίηση υδατικών πόρων προγραμματίζεται καὶ πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

2. Η εκτέλεση έργου αξιοποίησης επιτρέπεται εφ' όποιον αυτό εντάσσεται ή εναρμονίζεται με τα ισχύοντα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων.

3. Οι κείμενες διατάξεις για τη μελέτη, επίβλεψη καὶ εκτέλεση των έργων αξιοποίησης των υδατικών πόρων του Θηριόδιου τομέα εξεκολωνόμενού να ισχύουν εφ' έτον δεν αντικείνονται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

4. Σε έργα πολλαπλής χρήσης, που προγραμματίζονται σε εδνικό πολλαπλό καὶ ανήκουν στην αρμοδιότητα πολλών φρετών, οι έργοι διαχείρισης των υδατικών πόρων καὶ ο τρόπος καταπομπής των δαπανών κατασκευής καὶ λειταργίας καθορίζονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας καὶ Τεχνολογίας.

νέργειας και Τεχνολογίας και: των κατά περίπτωση συγκρόδιων υπουργών, ύστερα από γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής Υδάτων, η οποία λαμβάνει υπόψη και: τις επί μέρους γνώμες των Π.Ε.ΥΔ. των περιοχών δύον θα εκτελεστεί το έργο. Η διαδικασία και: οι προδεσμίες υποδολής γνώμης της Π.Ε.ΥΔ. ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Σε έργα πολλαπλής χρήσης, που προγραμματίζονται σε επίπεδο υδατικού διαχείρισματος, τα περιπάνω καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και Βιομηχανίας, Ένέργειας και Τεχνολογίας και Τεχνολογίας, ύστερα, με εισήγηση της αξιοσημείου περιφερειακής υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων και: γνωμοδότηση της περιφερειακής επιτροπής υδάτων, εφός ζητηθεί από τον Υπουργό Γεωργίας ή τον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Άρθρο 8

1. Νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που δεν περιλαμβάνονται: στο δημόσιο τομέα και: γιατίκα πρόσωπα μπορεύν να εκτελούν έργα αξιοποίησης των υδατικών πόρων για: δια περιχωρική χρήση μέχρι: να καλυφθούν οι πραγματικές ανάγκες τους.

Τα ίδια νομικά και φυσικά πρόσωπα μπορούν να εκτελούν έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων και: για ανάγκες πέρα από τις δικές τους ή ανεξάρτητα απ' αυτές, εφ' άτον ποδεινύεται: δια περιπτερούν την κοινή αφέλεια, ύστερα από αίτηση και με απόφαση του αρμόδιου νομάρχη, στην οποία καθορίζονται η εξυπηρετούμενη κοινή αφέλεια και: οι όροι διαχείρισης του έργου.

Σε κάθε περίπτωση, τα έργα της παραγράφου αυτής δεν πρέπει να έρχονται: σε αντίθεση με τα προγράμματα της παρ. 2 του άρθρου 7.

2. Για την εκτέλεση κάθε έργου αξιοποίησης των υδατικών πόρων από τα περιπάνω φυσικά και νομικά πρόσωπα, απαιτείται: άδεια από την αντίστοιχη κατά κατηγορία χρήσης αρχή. Η σχετική αίτηση συνοδεύεται από επαρκή στοχεύσεις μελέτης, στα οποία αναφέρεται: η ποσοτική και: ποιοτική κατάσταση των υδατικών πόρων πριν και μετά την εκτέλεση του έργου και καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Η αρμόδια κατά κατηγορία χρήσης αρχή χορηγεί την άδεια, ύστερα από εισήγηση της αντίστοιχης περιφερειακής υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων, εφ' άσον διαπιστώσεως ότι: η αιτούμενη αξιοποίηση είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Οι δημοτικές επιχειρήσεις όρθευσης - αποχέτευσης εξαρθρώνται από τις διατάξεις του άρθρου αυτού και διέπονται: από τις διατάξεις του άρθρου 7.

3. Δεν απαιτείται υποδολή στοιχείων μελέτης για: έργα αξιοποίησης των υδατικών πόρων, τα οποία προορίζονται για την κάλυψη αναγκών, οι οποίες χαρακτηρίζονται: περιορισμένες με: γνώμη του οικείου νομαρχιακού συμβουλίου. Στην αίτηση για παροχή άδειας προς εξυπηρέτηση του περιπάνω σχολού πρέπει να αναφέρεται: η διαθέσιμη και η αιτούμενη ποσότητα νερού για την κάλυψη των αναγκών του ενδιαφερομένου:

4. Το περιεχόμενο της αίτησης, ο τύπος και: τα στοιχεία της άδειας, η διαδικασία και: οι προδεσμίες έκδοσης, σε περιπτώσεις στις οποίες κοινοποιείται: καθώς και τα ειδή και τα μεγέθη των έργων, για τα οποία δεν απαιτείται: υποδολή μελέτης, καθορίζονται με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και των κατά περίπτωση αρμόδιων υπουργών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Χρήση νερού

Άρθρο 9.

1. Κάθε νομικό και φυσικό πρόσωπο έχει δικαίωμα χρήσης του νερού. Το δικαίωμα αυτό αποκείται ύστερα από άδεια που χορηγείται από την αρμόδια κατά κατηγορία χρήσης αρχή, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου αυτού. Η άδεια πολλαπλής χρήσης νερού εκδίδεται, κατά περίπτωση, από την αρμόδια κεντρική ή αντίστοιχης περιφερειακές υπηρεσίες του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Στην πολλαπλή χρήση δεν περιλαμβάνεται: τη ικανοποίηση απομικών ή οικογενειακών αναγκών, με την επιφύλαξη της παρ. 4.

Για την έκδοση της άδειας χρήσης νερού απαιτείται: σχετική αίτηση των ενδιαφερομένων, που περιλαμβάνει: ποιοτικά και ποσοτικά στοιχεία. Η άδεια καθορίζει την ποσότητα, τις προϋποθέσεις και τους δρόμους χρήσης του νερού. Με προεδρικά διετάγματα, που εκδίδονται: με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και του κατά χρήση αρχέων υπουργών, καθορίζεται: το περιεχόμενο της αίτησης, ε τύπος και το προδεσμός έκδοσης των άδειών, τα μέτρα και: η διαδικασία ελέγχου τέργασης των άδειών, οι επιβαλλόμενες διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση παράδοσης, καθώς και οι διαδικασίες και τα δργανα εκτέλεσης αυτών.

Στην περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 8 χορηγείται: ενιαία άδεια χρήσης νερού και κατασκευής του αντίστοιχου έργου. Σε περίπτωση χρήσης νερού που λαμβάνεται από έργο διανομής του την άδεια χρήσης ζητά και πάρεται: συνολικά ο φρέσκας διανομών.

2. Το δικαίωμα χρήσης νερού περιορίζεται στο ανωτάτου δριο των πραγματικών ενωμάτων των δικαιούχων, φυσικού ή νομικού προσώπου ιδιωτικού ή δημόσιου δικαιου και οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης και το πλεονάλον υπόλοιπο δικτυρείται σε εφεδρεία από την αρμόδια περιφερειακή υπηρεσία διαχείρισης υδατικών πόρων για την απόδοσή του σε άλλο πρόσωπο για την ίδια ή άλλη χρήση. Η απόδοσή του σε ίδια ή άλλη χρήση αποφέρεται: στο τον αρμόδιο ή τους συναρμόλων νομάρχες, ύστερα από αίτηση καθέ ενδιαφερόμενου φορέα χρήσης και για γνωμάτευση της αντίστοιχης περιφερειακής υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων. Διανομής από: η μείζων σημασίας θέματα μπορούν να παραπεριφέρονται στη Διυπουργική Επιτροπή Υδάτων (Δ.Ε.Υ.Δ.) από τον αρμόδιο ή τους συναρμόλων νομάρχες. Σε κάθε περίπτωση επιλαμβάνεται: η Δ.Ε.Υ.Δ. με πρωτοδουλία οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου, αν παρέλθουν: άπρακτοι δύο μήνες από την κατάθεση της αίτησης. Η εκδίδομενη, κατά τα οριζόμενα παρ. 3 παρ. 2 εδάφιο 3, κοινή υπουργική αποφάση ισχύει: και: ως άδεια χρήσης.

Στην περίπτωση αυτή για τα τυχόν μρυτάδενα έργα ή εγκαταστάσεις του δικαιούχου για τη χρήση νερού καταβάλλεται: αποχρήσιμη κατά το μέτρο που αυτά θίγονται από την απόδοση νερού σε άλλο χρήση. Η αποζημίωση αυτή καθορίζεται: σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις και καταβάλλεται από τον επωφελούμενο.

Σε κάθε περίπτωση οι αποφάσεις της παραγράφου αυτής εκτελούνται από το νομάρχη με συνδρομή των κατά περίπτωση αρμόδιων αρχών και υπηρεσιών.

3. Δεν επιτρέπεται: η έκδοση οποιασδήποτε άδειας για εγκατάσταση ή επέκταση μονάδων, οι οποίες για τη λειτουργία τους έχουν ανάγκη χρήσης νερού, σε προηγούμενος δύο έχει: χορηγήθει: σ' αυτές τη άδεια που προβλέπεται: το άρθρο αυτό.

4. Δεν απαιτείται: άδεια για χρήση νερού προς ικανοποίηση αποκλειστικών ή οικογενειακών αναγκών, με τον απαραίτητο δρόμο: η χρήση αυτή δεν επεκτείνεται στον επωφελούμενο παραγωγής ή η υπηρεσιών.

δ. Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ύστερα από επεξεργασία των αναγκών στοιχείων, προσθέτοις, κατά χρήση, τα κατώτατα και τα ανώτατα δρις των αναγκών ποσοτήτων και της κατάλληλης ποιότητας για ορθολογική χρήση νερού, αφού ληφθούν υπόψη και οι τοπικές συνθήκες. Τα δρις αυτά εγκρίνονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Ρυθμερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας ύστερα από γνωμοδότηση της Δ.Ε.ΥΔ. Τα εγκεριμένα δρις λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες καιά κατηγορία χρήσης αρχές για τον υπολογισμό των πραγματικών αναγκών της παρ. 1 του άρθρου 8, ιανώς και για την έκδοση της άδειας της παρ. 1 του άρθρου αυτού.

β. Η άδεια γρήσης ανακαλείται μέσα απόφαση της αρχής που την εξέδωσε, ύστερα από πρόβεση της αρμόδιας περιφερειακής υπηρεσίας διαχείρισης υδατικών πόρων, εάν οι υδατικοί πόροι που αποδεσμεύονται δια αποδομών τε γρήγορα, που απαιτούν ανάτερη ποδότητα νερού, εφ' όσουν έχουν εξασφαλιστεί για το δικαιόχο οι απαραίτητες, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5, ποσότητας νερού κατάλληλου για τις ανάγκες του, με το ίδιο ύμικρότερο κόδιο.

7. Η υδρευση προηγείται από κάθε άλλη χρήση νερού. Το δικαίωμα χρήσης νερού για υδρευση δεν μπορεί να καταργηθεί ή να περιοριστεί. Αν οι ανάγκες του δικαιούχου για την ίδια ποιότητα και ποσότητα νερού εκπονούνται από έργα κοινής ωφέλειας ή αν το περιεχόμενο και η ζήτηση του δικαιώματος επεκτείνονται πέραν από το αναγκαίο, το δικαίωμα κατόπιν επέτρεπται ή περιορίζεται αντίστοιχα με απόφαση του οικείου νομάρχη, ύστερα από εισήγηση της αρμόδιας περιφερειακής διαχείρισης υδατικών πόρων και γνωμοδότηση της αρμόδιας διεύθυνσης τεχνικών υπηρεσιών έτιμων και κοινοτήτων.

8. Φορείς θηράσιοι ή ιδιωτικοί, που διαχειρίζονται νερά κοινής ωφέλειας, οφείλουν να δικτυρούν τις εγκαταστάσεις τους σε κατάταξη τέτοια, ώστε να προλαμβάνεται ή αποφεύγεται κάθε απώλεια και να επιδιορθώνουν αμέσως κάθε δλάδη, έπαιπτερ ως περιέρειας απώλειες νερού. Αρχόδιο: να εποπτεύουν και να ελέγχουν την εφαρμογή της διάταξης αυτής της παραγράφου είναι και ο νομάρχης και η περιφερειακή υπηρεσία διαχείρισης υδατικών πόρων της περιοχής. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ορίζονται οι διοικητές κυρώσεις, η διαδικασία και τα δργανα επιβολής τους σε περιπτωτική μη συμβρωτική με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

Άρθρο 10.

1. Σε περίπτωση μείωσης της ποσότητας ή αλλοίωσης της ποιότητας ενός υδατικού πόρου, που οφείλονται σε φυσικά αίτια, μπορεί να γίνει ανακατανομή των ποσοτήτων νερού, που αναλογούν σε κάθε χρήση με αντιστοιχη τριπολεύση των σχετικών προγραμμάτων.

2. Για λόγους εξοικενόμησης νερού, σε περιπτώσεις που μπορεί να εφαρμοστεί ανακύλωση (επαναλαμβανόμενη χρήση) σε υφιστάμενες ή νέες δραστηριότητες, μπορεί να επιληφθούν περιορισμοί στις αναγκώνες κατά χρήση, ποσότητες νερού.

Οι προϋποθέσεις, η διαδικασία, οι περιπτώσεις παροχής κυρήτων και κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής ορίζονται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και των τυγχρησιών κατά περίπτωση υπουργών. Ήστερα από γνωμοδότηση της Διεύθυνσης Επιτροπής Υδάτων (Δ.Ε.ΥΔ.).

3. Αν κατά τη διαδικασία προγραμματισμού διαπιστωθεί πλάγκη, μεταφοράς υδάτων από έντονη υδατική διεύρυνση σε άλλο ή άλλα, η ριχτική απόφαση εκδίδεται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλ-

λογίας, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ύστερα από γνωμοδότηση της Δ.Ε.ΥΔ. Για τη γνωμοδότηση της η Δ.Ε.ΥΔ. λαμβάνεται υπόψη της και μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων της μεταφοράς αυτής ως στη δύο διαμερίσματα.

Στην απόφαση αυτήν περιγράφονται αναλυτικά οι ποσότητες νερού που μεταφέρονται μεταχρονικά και κατά χρήση, οι σχέσεις που θα διέπουν τις αντίστοιχες περιφερειακές υπηρεσίες διαχείρισης υδατικών πόρων και τα τυχόν αντισταθμιστικά οφέλη.

4. Η διαδικασία και οι μέθοδοι: κοστολόγησης νερού σε υφιστάμενες και νέες χρήσεις, οι περιπτώσεις τιμολόγησης που, ο φορέας καθορίσμαται από την επιφέρεια του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και του κατά περίπτωση συναρμόδιου υπουργού, ύστερα από γνωμοδότηση της Δ.Ε.ΥΔ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'
Διατήρηση και προστασία υδατικών πόρων.

Άρθρο 11.

1. Η δέσμευση ορισμένης ποσότητας νερού με σκοπό την προστασία και τη διατήρηση του υδατικού οικοσυστήματος καθώς και την επίτευξη των ποιοτικών στόχων, που έχουν τεθεί με βάση τις ισχύουσες διατάξεις, λογίζεται ως χρήση και υπάρχεται στις διατάξεις του νόμου αυτού.

Ο: περιφερειακές υπηρεσίες διαχείρισης υδατικών πόρων καθορίζουν, σε συνεργασία με τις υπηρεσίες των Υπουργείων Γεωργίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, τις ποσότητες νερού για την κάλυψη των χνηγκών της χρήσης αυτής και μερικών για την ένταξή τους στα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων.

2. Όσοι χρηματοδοτούν υδατικούς πόρους έχουν υποχρέωση να εφαρμόσουν μέσα και μεθόδους που εξασφαλίζουν την ποσοτική και ποιοτική κατάσταση των υδατικών πόρων μέσα στα δρις που καθορίζονται αρμόδιως.

3. Το είδος, ο τρόπος και η διαδικασία καθορίζονται των εργασιών αποφασίσεων, των ποσοτικών μεγεδών των υδατικών πόρων, καθώς και οι συνέπειες παράδοσης των προστατευόμενων συντάξεων διατάξεων ορίζονται με προεδρικό δάταγμα, που εκδίδεται: ύστερα από πρόταση των Υπουργών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας. Τα παραπάνω, ως αφορούν ποιοτικές παραστάσεις, ορίζονται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160).

4. Αν κρίθει αναγκαίο, για τη διατήρηση ή αποκατάσταση των επιφανειακών και υδατικών μεγεδών των υδατικών πόρων, καθώς και οι συνέπειες παράδοσης των προστατευόμενων ανάγκες, να επιβληθούν από τους οργανισμούς ή, αλλα μέτρα στη χρήση τους, αυτοί επιβάλλονται από τους κατά περίπτωση αρμόδιους νομάρχης, ύστερα από πρόταση των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων.

Μετά παρέλευση δύο μηνών από την υποβολή της πρότασης και εφ' όσους οι προτεινόμενοι περιορισμοί ή τα μέτρα δεν έχουν επιβληθεί, η πρόταση υποβάλλεται στον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, που εκδίδει κοινή σχετική απόφαση με τον κατά περίπτωση συναρμόδιο υπουργό.

5. Οι υδατικοί πόροι: που προορίζονται για υδρευση προτείνονται από δραστηριότητες, οι οποίες απειλούν την ποσότητα τους, με τη λήψη μέτρων ή την εκτέλεση δργων. Οι σχετικές αποφάσεις εκδίδονται από τους Υπουργούς Εσωτερικών, Υγείας, Προνοίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ή από τον αρμόδιο νομάρχη, εφ' όσου ασφαλίζεται σε θέμα περιφερειακής σχετικής και τοπικού χαρακτήρα μετά γρήμη της Π.Ε.ΥΔ.

6. Σε περίπτωση που υδατικοί πόροι: έχουν χαρακτηριστεί προστατευόμενοι από ισχύουσες διατάξεις ή διεθνείς συμβάσεις, η κατά την παρ. 1 του άρθρου αυτού δέσμευση μπορεί να χαρακτηριστεί πρώτης προτεραιότητας με κοινή απόφαση των Γραμματικών Εργασιών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και να εξαιρεθεί από την εφαρμογή της παρ. 7 του άρθρου 9.

7. Το Γραμματικό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, σε συνεργασία με τα Γραμματικά Γεωργίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, καθορίζει την ελάχιστη διατηρητέα παροχή σε ποταμούς και το ελάχιστο ύψος στάθμης σε λίμνες της χώρας, με σκοπό τη διατήρηση της οικολογικής τους ισορροπίας.

Η ελάχιστη διατηρητέα παροχή ποταμών και το ελάχιστο ύψος στάθμης λιμνών δεν αποτελούν χρήση, δεν εντάσσονται στις διατάξεις της παραγ. 1 του άρθρου αυτού, δε διαφοροποιούνται: μέσω της διαδικασίας προγραμματισμού των υδατικών πόρων και αποτελούν την απαραίτητη προϋπόθεση της παραγ. 9 τους ίως υδατικών συστημάτων.

Η εξαίρεση ή η προτεραιότητα ένταξης ποταμών και λιμνών στις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται με κοινές αποφάσεις των Γραμματικών Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

Άρθρο 12.

1. Η διάλιση λυμάτων, διοικητικών αποθλήσων και γενικά υποθαλασσικών ποιοτικών νερών ή άλλων υλικών στους υδατικούς αποδέκτες γίνεται σύμφωνα με το ν. 1650/1986.

Για την απαγόρευση της διάλισης των παραπάνω υλικών σε θέσεις και χρονικές περιόδους που κρίνονται επιβλαστές για το υδατικό οικοσύστημα ή τις χρήσεις νερού, υπορούν να γίνουν ειδικές ρυθμίσεις, οι οποίες ορίζονται με κοινή απόφαση των Γραμματικών Εσωτερικών, Γεωργίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Δημόσιων Έργων.

2. Κατασκευές και εργασίες, που αλλοιώνουν την ποσοτική ή και ποιοτική κατάσταση των υδατικών πόρων, υπόκεινται και στην έγκριση των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων.

Οι περιπτώσεις που απαιτούνται: έγκριση, η διεύθισης χρήσης καθώς και οι συνέπειες παρέβασης των διατάξεων της παραγράφου αυτής ορίζονται με προεδρικό διάταγμα. που εκδίδεται: με πρόταση των Γραμματικών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας.

3. Προκαταβλέψιο να προστατευόνται οι υδατικοί και εδαφικοί πόροι μιάς λεκάνης απορροής και: τα έργα εξισούσης τους, το Γραμματικό Γεωργίας, ως αρμόδιος φορέας ορεινών υδρονομικών έργων, προγραμματίζει έργα υδατοσυγκράτησης, που εντάσσονται στα γενικότερα προγράμματα ανάπτυξης υδατικών πόρων του άρθρου 4, στα οποία είναι δυνατό, για την εξυπέρτηση του ίδιου σκοπού, να περιλαμβάνονται και μέτρα διαχείρισης υδατικών πόρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η^η.

Γενικές ρυθμίσεις και μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 13.

1. Δικαιώματα χρήσης υδατικών πόρων, που στηρίζονται σε νόμο ή σε έδιμο, διατηρούνται.

Τα δικαιώματα αυτά καταργούνται ή περιορίζονται εναλλάττως, εφ' όσον ο πραγματικός ανάγκες του δικαιούχου εξιπτεύεται από δημόσια έργα σε λειτουργία.

Το περίσσευμα νερού μετά την κάλυψη των πραγματικών αναγκών του δικαιούχου διατίθεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού.

2. Επιτρέπεται η διάθεση νερού για την κάλυψη αναγκών που δεν εξυπηρετούνται: από δημόσια ή άλλα κοινωνικά έργα σε λειτουργία, όπωρα από άδεια του αρμόδιου φορέα χρήσης. Άδεια δεν απαιτείται για πόληση νερού προς εκμηκάτηση επιβίτιων αναγκών υδρευσης και η διαστηρίση αυτή υπόκειται μόνο στις υφιστάμενες υγεονομικές, αγρανομικές και άλλες σχετικές διατάξεις.

3. Η άσκηση οργανωμένης επιχείρησης μεταφέρεις και πώλησης νερού μέσα ή και έξω από τη χώρα ρυθμίζεται με κοινή απόφαση των Γραμματικών Εσωτερικών, Γεωργίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και Δημόσιων Έργων, το στόχος καθορίζει τους σχετικούς δρόους.

4. Η μέριμνα για την υδρευση περιοχών δήμων και κοινότητων ανήκει στην τοπική αυτοδιοίκηση. Αν αδυνατεί να επληρωθεί υπήρχε στην παραγ. 1 την υποχέρεωση, υπήρχε στην αντίστοιχη νομαρχία ή το Γραμματικό Εσωτερικό ή το Γραμματικό Περιβάλλοντός, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, κατά τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 14.

1. Για την εκτέλεση έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων για κοινή ωφέλεια, υπό τις προϋποθέσεις: αυτού του νόμου, επιτρέπεται αναγκαστική απαλλοτρίωση εδαφών και κάθε είδους κτισμάτων και εγκαταστάσεων. Η απαλλοτρίωση μπορεί να κηρυγμέθει κατεσκείγοντα.

2. Για τον ίδιο σκοπό επιτρέπεται η σύσταση δουλειών και νέων και συνεπεζόποτε περιορισμές ιδιοκτητής ή των δικαιομάτων χρήσης νερού, αφού καταβληθεί η νόμιμη αποζημίωση.

3. Επιτρέπεται η απαλλοτρίωση υφιστάμενων εγκαταστάσεων υδροληπίσεως και διανομής υδατικών πόρων για την εξυπέρτηση κοινωνικών αναγκών.

4. Για την πραγματοποίηση ερευνών ή μελετών σχετικών με τους υδατικούς πόρους από τους αρμόδιους φορείς έρευνας, χρήσης και διαχείρισης, οι ιδιοκτήτες ή νομείς ή κάτοχοι ή χρήστες γιαών, οικοπέδων ή κάθε άλλου είδους εκτάσεων, υποχρεύνται να επιτρέπουν την εκτέλεση των αναγκαίων εργασιών, τη διέλυση προσώπων και μεταφορικών μέσων, την προσωρινή εναπόθεση απολύτως αναγκαίων υλικών καθώς και άλλη υπαρτεύεται παρεπόμενη ενδηλητική.

Ο φορέας που πραγματοποιεί την έρευνα ή μελέτη γνωστοποιεί εγγράφως, ενενήτητα τουλαχιστον τημέρες πριν από την έναρξη πράξεων του προγράμμου εδαφίου, προς τον υπόχρεο ή, αν είναι άγνωστος, στον οικείο δήμο ή κοινότητα για παραπέρα γνωστοποίηση, στον ενδιαφερόμενο, τις σκοπούμενες ενέργειες του και τα στοιχεία (επωνυμία, διεύθυνση) που είναι αναγκαία για την διάσηρη του κατά την παρ. 5. δικαιώματός του

5. Στους ιδιοκτήτες αυτούς καταβάλλεται νόμιμη αποζημίωση για κάθε ζημία, που προέρχεται από τις παραπάνω αιτίες. Η αποζημίωση αυτή μπορεί να καθορίζεται και κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.

Άρθρο 15.

1. Σε ανταγωνιστικές χρήσεις νερού η απόφαση για την κατανομή του νερού κατά χρήση λαμβάνεται από τον Γραμματικό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και τους υπαρκόδιους υπουργούς, όπερα από γνωμοδότηση της Διυπουργικής Επιτροπής Υδάτων και της αντίστοιχης Περιφερειακής Υπηρεσίας.

2. Με κοινή απόφαση των Γραμματικών Γεωργίας και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, που εκδίζεται ώστε από πρόταση του Γραμματικού Γεωργίας και γνώμη της Δημόσιων Επιχείρησης Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.), καθορίζονται κατά τη περίπτωση ο: ποσότητες νερού για αρδευτικούς σκοπούς που διατίθενται ανάντι των υφιστάμενων, κατά την έναρξη

ισχύος του νόμου αυτού, υδρογελακτρικών έργων της Δ.Ε.Η. καθώς και η πολυγρίωση του καταβίλλεται από το Υπουργείο Περιφρίσεως στη Δ.Ε.Η. για την απόλεια σε ενέργεια από την αιτία αυτή.

3. Για την υφιστάμενη διαχιώματα και χρήσεις, με προετριό διάταξη, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ορίζονται η υποχρέωση υποβολής αίτησης, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και οι προθεσμίες έκδοσης των αδειών πως προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 9, καθώς και τα διργανα και η διαδικασία ελέγχου τηρήσης ή διατίστωσης παράβασης της προαναφερθεμένης διάταξης, οι επιβαλλόμενες διοικητικές κυρώσεις και τα διργανα εκτέλεσης αυτών.

4. Μέχρι την ίδρυση και λειτουργία των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων οι αρμοδιότητές τους αποδύνται από τη διεύθυνση υδατικού δυναμικού και φυσικών πόρων.

Με απόφαση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας υπορεί μεταβατικά και μέχρι την ίδρυση περιφερειακής υπηρεσίας ανά διαμερίσματα: οι αρμοδιότητές της να ανατεθούν στην αντίστοιχη υπηρεσία γειτονικού διαμερίσματος. Με ίμοια απόφαση μπορεί να αρίστεται η συμμετοχή του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας σε Π.Ε.Γ.Δ..

5. Εφ' όπου κατά τη δημοσίευση αυτού του νόμου έχει: κατασκευαστεί το 75% τουλάχιστον του συμβατικού αντικειμένου έργων, που χτάπι κάρπο λόγο προορίζονται για κάλυψη υδρευτικών αναγκών Ο.Τ.Α., συνδέσμων κοινοτήτων ή δημοτικών επιχειρήσεων ή διαχείρισης—αποχέτευσης, ο νομάρχης μπορεί με απόφασή του να παραχωρεί τους αναγκαίους υδατικούς πόρους.

Άρθρο 16.

1. Κάθε διάταξη που είναι αντίθετη στις διατάξεις του νόμου αυτού ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται ειδικά από το νόμο αυτού καταργείται από την έναρξη της ισχύος του.

Δεν καταργούνται οι αρμοδιότητες των Ο.Τ.Α., των συνδημών αυτών, των δημοτικών και κοινοτικών επιχειρήσεων, εφ' όσον αφορούν εκτέλεση έργων και διαχείριση συστημάτων ύδρευσης, καθώς και: εξισορόησης και εκμετάλλευσης ιερατικών πηγών, όπως προσδιορίζονται στις ακόλουθες διατάξεις:

α) του άρθρου 23 παρ. 1 εδ. α' και 24 παρ. 1 εδ. στ' του π.δ. 76/1985 (ΦΕΚ Α' 27),

β) του ν. 1068/1980 (ΦΕΚ Α' 190),

γ) του ν. 1069/1980 (ΦΕΚ Α' 191),

δ) περί συστάσεως και λειτουργίας του Οργανισμού Υδρεύσεως Θεσσαλονίκης,

ε) του ν. 890/1979 (ΦΕΚ Α' 80).

2. Η διάταξη της παραγρ. 1 στοιχ. Α' περίπτ. α' του άρθρου 2 του ν. 1468/1950. (ΦΕΚ 169) αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Ιδρογελακτρικών εργοστασίων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, με τη δύναμη των φεύγων υδάτων, των ποταμών και λιμνών».

Οι ποσότητες νερού, που η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού κρίνει αναγκαίες για την εκπλήρωση των σκοπών της, προτείνονται από την ίδια για ένταξη στα προγράμματα ανάπτυξης των υδατικών πόρων της χώρας.

3. Όπου, για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού ή για τη θέσπιση των ειδικότερων ρυθμίσεων, είναι αναγκαία η έκδοση προεδρικών διαταγμάτων ή υπουργικών α-

ποράσεων για την εξειδίκευση εριμένων, θεμάτων, η κατάργηση των καίμανων διατάξεων επίρχεται από την έναρξη ισχύος των κανονιστικών αυτών πράξεων.

Άρθρο 17.

1. Για κάθε διαφορά ουσίας, από την έκδοση οικοδήποτε δοκιματικής πράξης, που προβλέπει ο νόμος αυτός, ωμόδια είναι τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια.

2. Στην αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων υπάγονται οι ιδιωτικές διαφορές που δημιουργούνται από παράνομη, στέρηση των δικαιωμάτων των ιδιωτών, φυσικών ή νομικών προσώπων, για την οπήση, χρήση και ελεύθερη διάθεση των υδατικών πόρων του νόμου αυτού.

τα άρθρα 18, 19 και 20 παραλείπονται, γιατί δεν έχουν σχέση με τη διαχείριση των υδατικών πόρων.

ΤΑ ΥΔΑΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΑ

— — — Όρια Υδατικού Διαιμερίσματος
..... Όδια·Νοτιών

ΤΑ ΥΔΑΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

01. Δυτ.Πελ/νήσου	08. Θεσσαλίας
02. Βορ.Πελ/νήσου	09. Δυτ.Μακεδονίας
03. Ανατ.Πελ/νήσου	10. Κεντρ.Μακεδονίας
04. Δυτι·Στερ.Ελλάδας	11. Ανατ.Μακεδονίας
05. Ηπείρου	12. Θράκης
06. Αττικής	13. Κρήτης
07. Ανατ.Στερ.Ελλάδας	14. Ήπιων Λιγνίου

'Αρθρο 21.

Ο νόμος αυτός αφχίζει να ισχύει οκτώ μήνες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός των διεπάρχειων που αφέρονται τη σύσταση των πρωτεπόμενων από το νέο κεντρικό και περιφερειακών οργάνων καθώς των παραγράφων 2 του άρθρου 15 και 2 του άρθρου 16, που ισχύουν από τη δημοσίευσή του.

Πραγματοποιείται τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νέου του Κειμένου.

Αθήνα, 18 Νοεμβρίου 1987

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ**

**Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ**

**ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΕΙΣΤΕΡΙΚΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ ΑΠ. . ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ**

ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ	ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ ΚΑΙ ΔΗΗ. ΕΡΓΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ
---	---	--

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 19 Νοεμβρίου 1987

**Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ**